

UPPENBARELSEBOKEN,

KAPITEL FYRA DEL III

 Tack, broder Neville! Herren välsigne dig också! Och god morgon, bibelklass! Och hur känner alla sig i förmiddag? Bra, hoppas jag. Amen. Vi liksom... Det var liksom kort varsel om, att vi sa, att vi skulle vara här i förmiddag, för att jag inte hade... Min resplan var ännu inte klar på precis när jag skulle fara härifrån. Och då det nu är så, att den är klar för de närmaste sex månaderna, ja, då tänkte jag, att det är bäst, att vi har det här mötet i förmiddag, för det kommer att dröja någon tid, innan jag någonsin kommer tillbaka igen, så långt jag vet, kanske i höst.

² Och jag ska... Vi kommer att fara nu den här kommande veckan bort till Beaumont i Texas, där vi börjar där nere nästa vecka och går igenom en mötesserie på åtta eller tio dagar där tillsammans med sammanslutningen av de — de oberoende och olika församlingarna. Den sponsras faktiskt av *Jesus Name*-församlingarna nere i Beaumont i Texas, där vi hade den där stora mötesserien för någon tid sedan, precis alldeles efter att *den här* bilden togs. Och de... Jag vet, att de kör en buss dit bort med, jag tror det var tjugosju buss... Rättare sagt ett tåg med tjugosju personvagnar i sig, som kommer bort till mötesserien i Beaumont. Det var där, som stadens borgmästare och de allesammans hade uppvisningen och gick genom gatorna. Vi hade det härligt i Beaumont, och vi kommer tillbaka dit nästa vecka. Och sedan hade vi räknat med San Antonio, men kommer inte att få tid nog för det, annat än på återresan.

³ Och därifrån far vi till Phoenix, Los Angeles ner till Long Beach. Och sedan kommer vi tillbaka, om Herren vill, far tillbaka till Östkusten, tillbaka upp till Virginia och South Carolina. Sedan kommer vi tillbaka till Bloomington i Illinois. Och därifrån till Lane Tech High School sista veckan i april, De kristna affärsmännen. Och sedan far jag därifrån för att fara till norra British Columbia, upp mot Alaska, och vara där inne fram till juni. Och då hoppas vi, att vi ska få det härligt.

⁴ Jag ber så att undersökningen om... Som jag har varit föremål för ett tag ifråga om inkomstskatten, ifråga om församlingen här, ska vara över vid den tiden. Och sedan ska vi... Jag ska kunna fara utomlands då, om det är så, någon gång i juni, vilket precis kommer att lägga det tillrätta för Afrika. För juni, juli och augusti, i — i Afrika. Så jag behöver förvisso era böner.

⁵ Och vi väntar på Herrens tillkommelse. Alla de här sakerna är ”om det är Herrens vilja”, ser ni. Vi vet inte, Han skulle kunna . . . Det här är inte exakt vad vi är ledda till, vi har bara fått tillsammans alla inbjudningarna och bett över det, frågat Herren: ”Vilken väg bör vi gå?” Och — och då verkar det som att jag inte tar hand om alltsammans själv, jag låter andra tänka på det, be över det. Och då verkade det, som att vi alla verkade känna oss ledda att fara västerut, söder- och västerut den här gången. Så då hade vi inbjudningar överallt, så vi satte bara igång rätt fram. Och den första platsen, som jag fick på hjärtat, var antingen Beaumont eller San Antonio. Så vi såg efter, och vi hade inbjudningar till båda platserna. Och . . .

⁶ Vi ringde till en i Beaumont. Och eftersom de hade fyrtiotvå församlingar i samarbete, av United Pentecostals och så vidare, tänkte vi att med en stor hörsal skulle det vara bättre att ge dem ungefär tio dagar i stället för att ge fem och fem till varje plats. Jag tror att om man centraliserar det på det sättet, så är det bättre. Så det finns ju en massa behövande människor omkring Beaumont och ner igenom den där oljedelen av Texas där, och så förväntar vi oss en härlig tid i Beaumont.

⁷ Och nu försöker vi aldrig att fara dit, där det finns stora centra och stora platser. Utan vi försöker fara, som Herren leder oss att fara, oavsett hur litet eller hur stort det är, bara så att Herren leder. Nu kan Han ju när som helst ge oss en *Macedonisk* kallelse, och vi skulle lämna fältet när som helst för vad som helst, som Han skulle kalla oss att göra, var som helst.

⁸ Och vi har verkligen njutit av denna tid av gemenskap omkring Guds Ord med er fina människor. Jag litat på att ni kommer att vara trogna nu och komma till kyrkan och lyda Bibelns läror genom vår tappre broder här, broder Neville, som jag starkt rekommenderar som en tjänare till Herren Gud, och gå vidare, djupare och djupare tillsammans med Gud, och jag är så glad för det.

⁹ Och den lilla församlingen, jag förmanar er i Herrens Jesu Namn att växa i Guds nåd, hålla er stadiga och se mot Golgata hela tiden, ta bort alla rötter av bitterhet ur ert hjärta och själ, så att Gud kan använda er när som helst. Om ni någonsin känner, att ni måste göra någonting, eller en uppenbarelse eller någonting kommer till er på ett underligt sätt, någon varning eller någonting, så var försiktiga! Satan är så lurig och hal som han bara kan. Förstår ni? Jämför det med Guds Ord och rådfråga er pastor! Förstår ni?

¹⁰ Och ni finner, att gåvor osv. kommer insmygande i församlingen, och de här gåvornas verkan. Innan ni låter det få någon inverkan osv., först . . . Känner att det trycker på i ditt hjärta . . . Fienden är nu verkligen lurig. Förstår ni? Och det är just det, som sliter sönder församlingarna varenda gång, det är

en sann gåva, som används på fel sätt. Förstår ni? Någoting som Gud försöker att göra, och fel använt kommer det bara — det kommer bara helt enkelt. . . Inte bara att skada dig utan det kommer att riva upp hela församlingen. Förstår ni? Rådgör om det, ta det fram och tillbaka genom Bibeln, pröva det sedan och se efter, om det är Gud eller inte! Fortsätt bara att testa och pröva den, se efter, om den är fullkomligt som den ska vara och rätt enligt Ordet! Då är ni all right, ser ni.

11 Så länge som Ordet har sagt, att den skulle finnas här, skulle verka precis på det här sättet, så håll er till det! Sätt aldrig igång, oavsett vad någon gör, hur riktigt det än verkar vara! Om det inte återspeglas i Skrifterna från Första Moseboken till Uppenbarelseboken, så låt det vara. Ta inga risker, vi är i den yttersta tiden, så Satan är precis så bedräglig, som han kan vara.

12 Förlåt mig, om jag försöker ta en chefsposition! Jag är ingen chef. Men jag känner för er, liksom Paulus fordom sa om sin församling en gång: ”Ni är stjärnorna i min krona.” Då jag går över landet, bort på den andra sidan där borta, och möter er i det där förhärsligade tillståndet, vill jag att ni ska stå där för att skina liksom stjärnorna i min krona. Förstår ni? Och jag — jag vill, att ni ska vara där, jag vill vara där.

13 Och jag minns i min syn, då jag såg Herrens Närvaro, rättare sagt Hans folk i det där härliga Landet där borta, jag såg mig omkring, jag sa till dem. . . Och de sa till mig, att Han skulle döma mig först efter det Evangelium, som jag predikar. Jag sa: ”Precis exakt liksom Paulus predikade Det!”

14 Och de där miljonerna människor ropade: ”Vi förlitar oss på det!” Förstår ni? Ser ni, nu vill jag, att det ska vara så. Och vi kommer att mötas där en dag.

15 Och Gud sände aldrig broder Neville och mig för att vara chefer, inte alls. Vi är bara era bröder, ser ni, instruktörer i Evangeliet. Så låt oss alla arbeta tillsammans!

16 Och om — om någoting, som verkar, någon gång behöver ifrågasättas eller — eller sägas någoting om det, stoppas eller något i den vägen, och personen, som har den där gåvan, avvisar det, så kom bara ihåg. . . Avvisar man det, så kom ihåg, att gåvan inte var rätt. Det var inte Gud från början. Guds Ande är alltid redo för tillrättavisning, mild och ödmjuk, villig. Ser ni, om den ställer sig upp och säger: ”Jag ska göra det ändå.”, ni vet, hur ibland. . . Kom bara ihåg, att sturska andar inte är av Gud! Förstår ni? Så varför ta emot ett surrogat, då allting, hela jorden, är fylld av Guds Härlighet, ser ni, Guds verkliga kraft? Varför skulle vi ta emot ett surrogat? Det är för sent på dagen för oss nu, men kom ihåg, att Bibeln har sagt, att han skulle komma in liksom ett. . . Precis så lurig, som han skulle kunna vara, och bedra till och med de Utvalda, om det vore möjligt. Förstår ni?

17 Och nu tror vi ju ibland, att vi är de Utvalda, och jag hoppas, att vi är det, men låt oss bara hålla oss helt och hållet till Bibeln! Och om då allting är rätt enligt Skriften och ordningen i Skriften, det ger Gud Ära och församlingen ära, osv., då vet vi, att det är från Gud, för Bibeln stöder det. Men bara vår teori stöder det inte, den gör inte någon nytta, den faller igenom.

18 Så om då någonting har kommit till oss, oavsett hur riktigt det verkar, om det inte är rätt, inte bibliskt, så gör er av med det genast, för det – det finns något riktigt, som väntar, ser ni.

19 Så be nu! Och alltid, och vad ni än gör, be för mig! Be för mig, för vi är nu på väg ut på fälten för de sista gångerna, enligt min åsikt. Vi far nu . . .

20 Och kom ihåg att stora saker äger rum, det är okänt ibland världen. Jesus kom, levde, dog och offrade Sig, for tillbaka till Härligheten, och miljoner visste aldrig ens någonting om det. Förstår ni? Det är inte blomstrande, mäktigt, stort, det är: ”Han kom till Sina egna.”, ser ni. Och . . . ”Den som har ett öra, låt honom höra, vad Anden säger till församlingarna!” Inte till de utomstående, ”till Församlingen”. Det är Församlingen, som får Sin omskakning.

21 Jag brukade tänka annorlunda än så, tills Han en dag talade till mig, bad mig gå tillbaka i Ordet och tänka på, hur alla profeterna talade om, då Johannes kom, de sa: ”De höga platserna skulle göras låga och de låga platserna göras höga.” Och hur Guds kraft skulle verka! Och . . . ”Alla bergen skulle hoppa som små vädurar, och löven skulle klappa i händerna.” Ja, det där såg ut, som om något verkligen skulle äga rum. Förstår ni? Och då det gjorde det, vad hände? En gammal man kom ut ur öknen, förmodligen med skägget helt utväxt och ett gammalt stycke fårskinn lindat om sig. Det fanns inga bekvämligheter där ute i öknen. Han hade varit där, sedan han var nio år gammal, och han var trettio då. Kom gående ut ur öknen, klampade ut, predikade omvändelse, och stod troligen i lera upp till knäna på Jordans stränder. Och det var då, de höga platserna gjordes låga och de låga platserna gjordes höga. Förstår ni? Det är . . .

22 Man måste ha andlig förståelse. Kom ihåg, att Gud aldrig har bött i det tjusiga och aldrig kommer att göra det på den här jorden! Han är emot det. Han kommer aldrig att . . . De stora budskapen kommer aldrig att ”göra stora, stora *den-och-den* och *den-och- . . .*” Det går inte till på det sättet. Hans tjänare arbetar inte på det sättet. Hans tjusighet och härlighet är från ovan.

23 I går, eller för två dagar sedan, då jag for ut till Kentucky, upp i Kentucky med min gode vän, broder Banks Wood, stod det en kvinnlig polis där ute, och han sa, ”Gosse, det är bäst att vi saktar ner”, sa han, ”hon är hård.”

24 Och jag sa: ”Ja, det är riktigt.” Jag sa: ”När en nation kommer dithän, att miljoner är anställda, och de måste ta kvinnor, göra

dem till poliser och skicka dem dit ut, och taxichaufförer och liknande, är det en av de stora skamfläckarna på vår nation." Hon har ungefär lika mycket där ute att göra som — som en kanin har i en gryta med flott. Förstår ni? Det är bara — det är bara — det är bara inte hennes plats. Och jag sa: "Det där brukade bekymra mig så mycket, men nu börjar jag komma ihåg: 'Å, inte underligt, det här är — det här är inte vårt rike, vi är inte av den här världen.'" De har . . . Man . . .

²⁵ Varför bär inte kvinnor (våra kvinnor) sitt — sitt hår kort, och smink och rock-and-rolls och alla de där sakerna? Å, folk går ju till vanliga församlingar osv, och tänker: "Det där är all right." Varför? Det . . . De — de är amerikaner. De är amerikaner och har amerikansk ande. Vi är inte amerikaner, vi är kristna. Vi lever . . . Vår ande är från ett annat Rike. Om vår ande vore från det här riket, då skulle vi tillbe med de här sakerna, då skulle vi tillbe alla dessa vulgära sånger och tillbe all denna rock-and-roll. "Där ditt hjärta är, där är dina skatter." Och våra skatter är där ovan. Så därför går vi till ett Rike.

²⁶ Det här är inte vårt hem, vi är bara här på besök och försöker föra andra medborgare ut ur mörkret. Och går in i en stad, och kanske jag håller en kampanj över hela staden, bara plöjer åstad i en vecka eller tio dagar, för en enda dyrbar själ där ute. En, bara en, som sitter där ute.

²⁷ Man säger kanske: "Mötesserien var en stor framgång, fem tusen kom till altaret.", kanske inte en enda av dem blev frälst, inte en enda av dem. Förstår ni? Och det kan vara . . . Man kanske tänker där: "Bara två människor kom till altaret.", men en av dem kanske är en ädelsten. Vi fiskar bara i bäcken. Gud plockar ut fisken, Han vet, vilka som är fisk och vilka som inte är det.

²⁸ Så, ser ni, vi predikar bara. Och kom ihåg, att ni gör samma sak i det här tabernaklet! Men kom alltid ihåg det här: "Mina får känner min Röst." Och Guds Röst är Hans Ord.

²⁹ Jag tänkte häromdagen på, hur dessa människor som säger att det aldrig har funnits . . . Ett visst kyrkosamfund sa, att "Gudomlig helbrägdagörelse inte var rätt. Det var aldrig någon som fick en gudomlig helbrägdagörelsegåva utom den helige Paulus eller apostlarna, de tolv i den övre salen. De fick den gudomliga helbrägdagörelsegåvan, och det var alltsammans. Det avgjorde saken."

³⁰ Men, ser ni, genom det här underbara diagrammet, som broder Willie här borta så underbart har gjort upp åt oss, har den lilla tråden gått hela vägen genom församlingarna. Jag undrar, vad samma samfund säger om församlingens historia, om Irenaeus, om den helige Martin? Och alla de här martyrerna fram genom tidsåldern, i hundratals år efter apostlarnas död talade man i tungor och helade de sjuka och uppväckte de döda

och utförde kraftgärningar, hela församlingen. Undrar hur det var med dem, om det bara var till apostlarna?

³¹ Ser ni hur inskränkt det är? De har inte andlig förståelse, det är alltsammans. Ser ni: "Blinda! Döda i synd och överträdelser!" *Synd* betyder "otro". Vad som helst i otro är synd. Om en man har en — en så där lång titel (Teol. Dr., L. L., Fil.Dr., Jur. Dr.) och säger: "Det finns inte något sådant som gudomlig helbrägdagörelse eller Den Helige Andes dop.", är mannen död i synd. Han kanske kan förklara alla slags mysterier i Bibeln, men själva hans liv (hans vittnesbörd) bevisar, att han är död. Han är död i synd och överträdelser, för han är en syndare.

³² Synd är otro. Vem som helst borde . . . Synd, det är inte att begå äktenskapsbrott och röka cigaretter och dansa och — och hålla på så där. Det där är inte synd, det är otrons egenskaper. Men en — en troende . . . Det spelar ingen roll om en människa inte dricker, inte röker, inte gör de här sakerna, aldrig har sagt ett ont ord, håller alla Tio Budorden, hon kan ändå vara en svart syndare, ser ni, så grov som hon kan vara. Om hon förnekar någonting av Guds kraft är hon en syndare! Ordet *synd* är "otro". Ta nu bara reda på, se efter, om det där är rätt eller inte! En, som inte tror på Guds Ord, han är en syndare och kan inte komma in i Himmelriket.

³³ Å, nu tänkte jag då i morse, att jag själv skulle åta mig, att om det är Herrens vilja, på Den Helige Andes befallning komma ner till tabernaklet igen och kanske uppehålla er allesammans i två eller tre timmar. Men jag vill avsluta det 4:e kapitlet i Uppenbarelseboken innan jag far. Och nu hoppas jag, att det inte är tröttsamt för er, jag hoppas att det är — det är härligt för er. Jag hoppas, att det är någonting, som kommer att göra er gott och hjälpa er under de kommande dagarna.

³⁴ Och nu kanske . . . Jag sa till Billy, att han skulle komma ner hit i morse och dela ut bönekort om det fanns några främlingar ibland oss, för vi kommer att fara härifrån nu, och . . . Och jag vet inte, när vi kommer tillbaka. Bara Gud vet det. Och jag ville . . . Tänkte att kanske var det sista mötet om . . . och när han ringde upp mig då omkring — omkring klockan nio och sa: "Pappa, det finns några människor där att be för. Jag har frågat dem, men", sa han, "det är folk som — det är folk som kommer till kyrkan hela tiden."

³⁵ Jag sa: "Dela då inte ut några bönekort, ser du!" Jag sa, "För det där är människor . . . Om vi har bön för de sjuka i förmiddag, så ska vi ringa upp dem och be för dem." Men jag sa: "Om det — det är människor, som kommer till tabernaklet, som vi känner . . . Nej, jag vill ha någon främmande."

³⁶ Och han sa då, han kom ut dit för några minuter sedan, då han mötte mig där ute, sa han: "Mja, jag delade ut några

bönekort.” Han sa: ”Bara några få där inne, som jag gav bönekort till.” Han sa: ”Du kan göra som du vill.”

³⁷ Jag sa: ”Ja, vi får se, hur budskapet framskrider, se var vi är någonstans, och sedan ska vi gå. Jag. . .”

³⁸ Han sa: ”Ja, många av människorna ville naturligtvis ha bönekort, men”, sa han, ”de var folk, som finns där i församlingen.” Förstår ni?

³⁹ Nåväl, vi vet, att Gud är Gud. Och, oj, vilka saker som Han gör! Å, telefonen ringer hela tiden, från människor med olika saker, om bara pyttesmå saker ibland, och hur svarar Gud inte på böner!

⁴⁰ Jag undrar om den där lilla damen eller hennes man nerifrån New Albany är här, de som hade med sig det där lilla nästan kvävda spädbarnet här om kvällen, som hade lunginflammation i mitt hem omkring klockan tolv, ett. Där, bra! Hur mår barnet? [En man i församlingen säger: ”Okej!” – Utg.] Fint, bra, all right.

⁴¹ Låt mig bara visa er, ser ni, att det finns någonting, som ni inte visste, som inte pågår då Den Helige Ande talar. Fred Sothmann, vår käre broder, Fred, jag hörde honom säga ”Amen” för en stund sedan, men jag kunde inte lokalisera honom. Var är han någonstans? Är han här? Här, just här, broder Fred Sothmann. Och för att visa, hur enkelt det är. . . Han hade några vänner som skulle komma, som var broder Welch Evans, antar jag, jag vet inte. De hade en husvagn där, de hade låst dörrarna och Fred tappade bort nycklarna, och hade letat överallt och kunde inte hitta den någonstans. Och broder Welch var på väg raka vägen upp. Så då dagen kom, då han skulle anlända osv., kunde de inte hitta nyckeln någonstans, så han ringde bara hem, och sa: ”Broder Branham, var finns nycklarna någonstans? Var skulle vi kunna hitta dem?”

⁴² Nu kan ju det där förbrylla en del av er, att en människa ställer en sådan fråga. Men vänta bara en minut, minns ni Isaïs söner som letade efter mulorna? ”Så om jag hade en gåva i min hand skulle jag ta med den ner och visa. . . Fråga, ge den till profeten, och kanske skulle han tala om, var de där mulorna fanns.” Kommer ni ihåg det där?

⁴³ Och medan han gick på gatan mötte de profeten. Han sa: ”Ni letar efter de där mulorna.” Han sa: ”Så ja, gå tillbaka hem, ni”, sa han, ”de har redan återvänt.” Är det där riktigt?

⁴⁴ Jag bad. Fred gick bort och plockade fram nycklarna. Det var det. Förstår ni?

⁴⁵ Broder Ed Daulton, var är du någonstans? Var är Ed Daulton? Jag vet, att han är här någonstans, jag såg honom för en stund sedan. Åh, där bak i. . . Där är han. Han hörde mig genom snabbtelefonen eller högtalarsystemet. Häromkvällen kom ett

samtal in, och broder Ed var i allvarliga svårigheter. Jag ville hjälpa honom. ”Nej”, sa han, ”Jag vill bara att du ber Gud.” Jag bad Herren att hjälpa honom. Och nästa dag ringde hans hustru, någon kom till undsättning. All right. Är det riktigt, broder Ed?

46 Ser ni, Han är helt enkelt Gud. Det är alltsammans, Han är helt enkelt Gud. Ser ni, Han bara . . . Det är bara så hela tiden jämnt och ständigt från en plats till en annan, en plats till en annan. Oavsett vilka bekymmer det är, så är Han Gud. Vi går inte omkring och skryter om de här sakerna, det är inte meningen, att vi ska göra det. Låt bara inte höger hand, rättare sagt vänster hand, veta vad höger hand gör! Vi pratar om det sinsemellan, men vi ropar inte ut det någonstans. För det är högfärdighet, som om ”Gud bara kunde göra det för en enda person.” Han skulle göra det för vem som helst som vill — som vill tro på Honom. Det är tro, tro! Vad som helst — vad du än vill göra, vad dina tankar än är, ta det till Gud! Han — Han — Han — Han tillhandahåller allt. Är inte det riktigt? Så Han svarar på böner. Han är en . . . Gud är en böne-besvarande Fader.

47 Så därför i . . . Jag tänkte nu, då jag avslutar i de här sista mötena osv., som vi . . . Som vi gör, skulle vi — skulle vi kanske ha en del andebedomning på slutet av mötet, om Herren vill, och kanske under mötestiden. Vi vet helt enkelt inte, vad Han kommer att göra. Jag tycker om det så. Bestämmer inget särskilt, utan bara låter Honom göra, vad Han vill göra.

48 Slå nu upp det 4:e kapitlet i Uppenbarelseboken och stoppa klockan!

49 [En broder talar med broder Branham. — Utg.] Ja, Ja, broder. [Brodern furtsätter att tala. Tomt ställe på bandet.] Visst, det tror jag. Absolut, jag tror på det där.

50 Här, broder Welch Evans, jag tror att det är han, som sitter där bak. Låt mig . . . Medan vi slår upp Uppenbarelseboken 4.

51 Här för inte så länge sedan hörde och läste ni alla i tidningarna om det här bandet i Louisville, som stjal de här bilarna, tar dem ner till Kentucky någonstans, riktigt fort. Och i Kentucky behöver man inte ens ha en titel, de skapar en titel åt en i Kentucky. Så man bara . . . Det är det enda man behöver göra, för att ta med sig den dit och sälja den. Så de tar de här bilarna, och kör in dem, och målar om dem igen, och tar ut de där bilarna och säljer dem. Det enda man behöver ha är sitt nummer på sitt block, och de — de skapar en titel åt en. Så de tar bara bort bilen från gatan och får bort den riktigt fort och kör in den i någon verkstad någonstans, byter bara alltsammans helt och hållet, ser ni, och — och målar om den och allting, tar ut den och säljer den. Det finns en hel del svindleri med det, och särskilt över hela Förenta Staterna, och en stor — en stor del av det är i Kentucky. Jag läste en artikel i tidningen här för inte så länge sedan om det.

52 Nåväl, den store, godhjärtade, käre broder Evans och hans familj kör hela vägen från Macon i Georgia, hit upp varenda söndag för att höra Evangeliet. Å, så lojala, och vilka riktiga vänner! Sedan går han över till Millers cafeteria, där . . .

53 Jag gör inte reklam för för Millers, men jag tycker förvisso, att de har den bästa maten i Kentucky, i Louisville i Kentucky i alla fall. Ifråga om . . . Jag menar inte era privata hem, som jag har ätit i där borta, nu, jag menar utanför, (ser ni). Och jag äter också där borta. Jag kan ge min familj mat där billigare, än jag kan ge dem mat hemma. Det är riktigt.

54 Så då går jag in där borta, och så broder Evans, han går in och han får tag i någonting att äta och parkerar sin bil där ute. När han kom ut (med alla sina kläder) och familjen och allesammans, hade han ingen bil eller någonting. Det var borta alltsammans. Ja, stackars man, broder Evans är en man liksom vi allesammans, han har en liten firma där nere, han arbetar med bilar, köper vrak och reparerar dem. Han är en fattig man och använder sina pengar på att komma upp hit, för att han tror på den här sortens Evangelium. Jag ber att Gud ska sända dem en budbärare någonstans där nere för att hjälpa dem nere i det där landet.

55 Nu kom broder Evans upp, så han visste inte vad han skulle göra. Han hade meddelat polisen, och de kunde inte hitta den. Så han kom över hem till oss, han och broder Fred och dem, vi satt i rummet och pratade om det. Jag sa: "Nu . . ." Det är så vi gör, vi sitter i rummet, tar reda på vad som äger rum och sedan går vi till Gud. Så då bad vi Herren att: "Vänd mannen som har bilen, vänd honom helt om och skicka tillbaka honom, var han än är."

56 Vanligen kör de ner dem någonstans till Bowling Green eller någonstans, får bort dem från den heta platsen här, förstår ni, så att de skulle kunna . . . Tills de fick dem ommålade och iordningställda. Det här var en fin bil, en stationsvagn tror jag. Var det rätt, broder Evans? Det var en — en stationsvagn.

57 Så, och vad som så hände var, att vi kom ner och bad. Och Herren gav oss vittnesbörd, att allting var all right, allting var bra. Så då kom Herrens kraft in till oss. Broder Evans går ut och sätter igång, ledd att gå ner en viss väg.

58 Han kom raka vägen tillbaka hit till Jeffersonville. Bilen stals i Louisville, här stod hans bil parkerad där med bara ungefär tillräckligt med bensin för att ta den . . . Å, ut ur den, för att ha tagit den ungefär ner till Bowling Green och komma tillbaka. De gick ut ur bilen, stannade bilen, lämnade nyckeln i den, gick bara bort och lämnade den stående där, just här i Jeffersonville, där han kunde hitta den, inte i Louisville, utan här i Jeff., tog den hela vägen tillbaka.

59 Ni vet, Herren kan få fåglar att lyda Honom, Han kan få människor att lyda Honom, Han kan få Sin fiende att lyda Honom. Han . . . Jajamensan, Han är Gud. Här stod hans bil med

inte en enda sak borta, ganska precis en halv tank bensin, och han hade nästan kommit till Bowling Green, och Den Helige Ande måste ha sagt: "Vänd om! Far tillbaka dit och ta den där bilen till Jeffersonville! Ställ den just här på gatan och parkera den just *här*, (för jag kommer att skicka honom runt *den här* vägen och upp *den här* vägen för att hitta den)!" Är det där riktigt, broder Welch? Det är riktigt. Förstår ni?

⁶⁰ Han är Gud! Han besvarar böner, broder Roy. Han bara . . . Det där är, broder Slaughter, det där är precis samma sak, Han helade din lilla hund. Och jag vet att Han botar, Han svarar på böner, Han utför fortfarande kraftgärningar, Han är fortfarande Gud, Han har alltid varit Gud, Han kommer alltid att vara Gud!

Han — Han är Gud på taket. (Vad är det, som
bröderna sjunger här i kyrkan?)
Gud i köket, Gud ute på bondgården,
Gud i bilen, Han är Gud överallt,
Han är Gud hela — överallt och överallt, Gud.

⁶¹ Å, så underbart! Vi skulle börja predika efter en stund och aldrig komma in i den här lektionen.

All right, låt oss böja våra huvuden bara ett ögonblick i bön!

⁶² Barmhärtige himmelske Fader, vi tycker så mycket om ditt heliga Ord, att våra hjärtan bara brinner inom oss, då vi vet, att din Ande kommer ner mitt ibland oss och där talar till oss, och våra hjärtan sträcker sig ut och tar tag i Det. Och vi verkar bara må så bra av Det, Herre.

⁶³ Och att veta, att i denna mörka stund där det finns så mycken förvirring. . . Liksom profeten sa: "I den yttersta tiden skulle det komma en hungersnöd", någonting i den vägen, "inte efter bröd och efter vatten, utan efter att få höra Guds sanna Ord, och människor skulle resa från öst till väst, norr och söder, och söka finna Guds sanna Ord." Ordet! Vad är Ordet? Jesus är Ordet, "Ordet blev kött och bodde ibland oss." Att få se uppenbarelsen av Guds sanna Ord uppenbarat enligt Skrifterna och gå i uppfyllelse, det där, hur människor skulle resa och söka och inte skulle lyckas hitta det. Å, Gud, vi är så glada, så glada att vi fann Honom för flera år sedan, dyrbar för vårt hjärta, och för att se, att vi inte är ett dugg förvirrade.

⁶⁴ Å, Gud, du sa: "De, som känner sin Gud, ska utföra bragder på den dagen." Och här är vi i den yttersta tiden och ser allt det, som Jesus sa skulle ske, uppenbaras mitt ibland oss. Just de tecknen, undren och kraftgärningarna utförs, görs precis liksom Han gjorde det. Liksom han sa: "Så, som det var på Sodoms tid, så ska det vara vid Människosonens tillkommelse."

⁶⁵ Och, Herre, du låter oss genom Den Helige Ande sträcka oss ut i det där Ordet och få tag i de där verkliga sakerna och knyta dem till Golgata, med hjälp av Ordet och se, att vi i Honom har fullheten. Och rikedomarna och välsignelserna och härligheten

och allt går till Honom, som är värdig, som kom och tog Boken ur högra handen på Honom, som satt på Tronen, och själv satte sig på Den, för Han var slaktad ända sedan världen grundades.

⁶⁶ Vi talar om Honom i förmiddag, Fader. Vi ber att du ska välsigna våra hjärtan. Låt Hans Ande röra Sig ibland oss och välsigna oss och berika vår erfarenhet, och bota sjukdomen mitt ibland oss och ge oss segrande nåd!

⁶⁷ Och, Gud, då jag far ut på fältet där borta för att möta fienden, må jag inse, att jag var stund är förstärkt med böner! Å, så beroende jag är av den förstärkningen, då fienden närmar sig, men vet att förstärkningen håller, för att mödrar och fäder, och pojkar och flickor, kristna, pånyttfödda med erfarenheten, människor på väg till Himmelen är på sina knän och ber: "Å, Gud, ge befrielse!" Och, Fader, vi ber, att du låter oss gå ut i fiendens linjer där ute och erövra varenda dyrbar själ, som väntar. Gör det, Herre, och för dem ut ur mörkret in i Ljuset! För vi ber om det i Jesu Namn. Amen.

⁶⁸ I det 4:e kapitlet i Uppenbarelsboken, nu. Vi avslutade det 3:e kapitlet, och låt oss liksom vara vördnadsfulla, så jag försöka att inte uppehålla er för länge. Men i det här 3:e kapitlet för Församlingen upp som en förebild, då Johannes togs upp. Församlingen för upp, och från och med den tiden har det att göra med Israel, fram till Tillkommelsen. Ser ni inte hur det är? Människorna i dag, hur de är: "Någonting stort kommer att skaka om hela världen och allting." Det där är inte skriftenligt! Nänämensan. Nästa sak i ordningen är Församlingens försvinnande. Läs i församlingstidsåldrarna, så ser ni vad. . .

⁶⁹ De här andra sakerna som ska äga rum, nu, är under tiden för Bröllopsceremonin, då Församlingen är i Härligheten. Gud återvänder tillbaka med stora underverk att utföra, internationella kraftgärningar osv., av judarna, har inte alls med Församlingen att göra.

⁷⁰ I det 3:e kapitlet avslutas Församlingens tidsålder. Det är riktigt. Och Församlingens tidsålder slutar med en så pytteliten minoritet, att vi finner. . . Lyssna här bara! Jag — jag läste det här igen i morse, det slet mig bara nästan i stycken, Kristi plats och attityd i slutet av Församlingens tidsålder, som finns från den 20:e versen till den 22:a versen i Uppenbarelsboken 3. Tänk på det, att Kristus vid slutet, var Han är någonstans! Var är Han vid slutet av Församlingstidsåldern? Utanför Sin församling, utstött av samfund och trosbekännelser. Vad är Hans inställning? Han försöker komma tillbaka in. Det är ett beklagansvärt tillstånd!

⁷¹ Sedan finner vi här, att "efter de här sakerna" hörde han en Röst, som talade till honom, att. . . Å, vad var det? Anden

lämnade jorden. ”Efter de här sakerna” börjar det 1:a kapitlet, eller — rättare sagt den 1:a versen:

Efter detta tittade jag, och se, en dörr öppnades i himmelen. . .

⁷² Uppenbarelseboken 4:1, efter att Församlingen hade försvunnit, då öppnades en — en Dörr. Och vi har gått igenom allt det där och funnit, att det var Kristus, som var Dörren. Och samma Röst, som vandrade mitt ibland de sju gyllene ljusstakarna, var också samma Röst, som han hörde i Himmelen och som sa: ”Kom upp hit.” Johannes for upp. Det representerade Församlingen, som far upp i Bortryckelsen.

⁷³ Johannes for upp i Anden, togs bort till Himmelen och förutsåg alla sakerna, som Gud lovade och sa till lärjungarna: ”Vad angår det er, om han dröjer tills jag kommer?” Han såg Herrens tillkommelse och vad, som skulle ske. Han såg på jorden, vad som skulle ske på jorden fram till Församlingens Bortryckelse, och togs upp och visades ända fram till förbi Tusenårsriket. Å, är det inte underbart?

⁷⁴ Nu lämnade vi honom förra söndagen i det 4:e kapitlet och den 4:e versen.

Och runt omkring tronen fanns tjugofyra säten, och på sätena såg jag tjugofyra äldste sitta, klädda i vita kläder, och de hade på sina huvuden kronor av guld.

⁷⁵ Nu fann vi, att dessa var äldste. En *äldste* används aldrig för en Ängel eller någon Varelse. Det är en återlöst mänsklig varelse, äldste! För de . . . Troner, kronor och herravälde hänvisas det aldrig till ifråga om Änglar. Utan kronorna och tronerna osv. avser mänskliga varelsor. Och dessa äldste var krönta och klädda och satt på troner. Och vi fann dem borta i andra delar av Skriften, att de var de tolv apostlarna och de var de tolv patriarkerna. *Tjugo och fyra* av dem, vilket betyder ”tjugofyra”: tolv apostlar, tolv patriarker.

⁷⁶ Och vi fann till och med staden, som kommer ner från Gud ut ur Himmelen. . . Sedan jorden har exploderat och allting har gått i stycken och ingenting finns kvar på jorden utom vulkanisk aska (det är allt, som kommer att finnas kvar), kommer det inte att finnas något hav längre. Havet kommer att torka ut.

⁷⁷ Som jag sa i går kväll till någon, eller i går, någonstans, stod jorden en gång upp *så här*, rakt, runt solen, lika mycket värme hela vägen uppe och nere. Uppe på brittiska isfält kan man spränga ner femhundra fot och hitta palmer. Det kom plötsligt, frös dem liksom djupfrysning nu. Liksom er *frystorkning* osv., och era *frysar* och djupfrysar som bevarar jordgubbar osv. i år och år och år framöver. Förstår ni? Det är på samma sätt som det var på den tiden. Snabbt kom det en ödeläggelse som vid syndafloden och översvämmade hela jorden. Och när den gjorde det, skakade atomkrafter den ur sina banor, och den frös till och

där låg hon. Förstår ni? Gräv er ner, så kan ni finna dem uppe omkring de arktiska zonerna osv., palmer osv. Det visar, att den en gång var bebodd på ett vackert sätt, upprätt. Men nu har den skakats om.

⁷⁸ Där tror jag nu, att Gud fick vattnet, då Första Moseboken börjar, Första Mosebok 1, "Jorden var formlös och tom, och vatten var över djupet. Guds Ande rörde Sig över vattnet och sa: 'Varde ljus!'" Gud skiljde sedan land och vatten åt, vilket skapade jorden. Men hela jorden var övertäckt. Det Han nu gjorde, Han bara... Genom atmosfärerna, Han bara... Atmosfären är... Atmosfärerna är fyllda med väte och syre, osv. Sedan lyfte Han upp den från jorden och skiljde dem åt. Det fanns inget hav på jorden då. Gud vattnade jorden, det kom inte ens regn. Han vattnade den genom källor osv., konstbevattning. Då Han sedan... Det enda Han gjorde då...

⁷⁹ När människan sprängde ut den ur sin omloppsbanan, ut åt ena sidan, vad hände? Den kastades tillbaka i... Hettan *här* nere och kylan *där* uppe. Och hetta och kyla, vad hopar sig? Känn det här på fönstren just nu, varmt här inne och kallt ute. Ser ni svetten? Och regn är inget annat än svett, transpiration. Och vatten är aska. Och då det så...

⁸⁰ Jag tycker om den där sången:

Du la din hand, käre Herre, på prärierna,
La din underbara hand på betesmarken.
Herre, du lät källan rinna ut,
Höjde upp berget,
Å, Herre, håll din kära hand över mig!
Du skapade molnen, formade molnen som gav
regnet,
Av regnet skapades havet,
Från havet kom molnen.
För att ge oss liv i överflöd.
Du har jorden och himlarna till Ditt
förfogande, Herre,
Å! Var snäll och håll din kära hand över mig!
(Å, så stort! Ja, Himmelens Gud.)

⁸¹ Så i den här stora tiden lutar den sig tillbaka *så här* nu, och Han gav oss ett löfte: "Inte mera vatten, utan eld den här gången!" Istället för att kasta den... De kastade jorden bort ifrån solen, naturligtvis blev det kallt. Om man kastar in den i solen, kommer den att brinna. Och precis liksom Han förstörde den med vatten och satte bågen i skyn, skulle Han "inte göra det mera", nu gav Han ett löfte, att han skulle "bränna den"! Så där ser ni, vart synden och all tjusning och all smuts...

⁸² Och för inte så länge sedan red jag ner genom prärien. Som liten pojke brukade jag tänka, hämta mina historieböcker och geografi och tänka på de stora slätterna i västern. "En dag",

sa jag, ”ska jag bo där i lugn och ro där det inte finns någon synd, och jag ska ströva omkring på fälten och jag ska jaga som indianerna. Och jag ska — jag ska leva ett fredligt liv där, alla mitt livs dagar.” Men nu är det. . . Den vite mannen har varit där. Där den vite mannen går, följer synden med honom. Han är den störste mördaren och dråparen av alla människor på jorden, en vit man är det. Han är alla färgers avfälling!

⁸³ Här för inte så länge sedan i tidningen (broder Thom här, från Afrika), jag såg en artikel i tidningen för två veckor sedan, tror jag att det var, och han sa. . . Det stod: ”Om amerikanerna fortfarande tillåts fara till Afrika, kommer det stora afrikanska lejonet att vara helt utrotat inom tio år, elefanterna.” De där avfällingarna skjuter bara varhelst de kan. Bild på två stora hanar, som försöker hålla en sårad hane uppe. Det ser ut, som om tårar rinner ur deras ögon. De ville inte. . . Hanarna ville inte att honan skulle dö. Och var och en höll sig vid hennes sida, *så här*, för att hindra henne från att falla ner på sin. . . På marken. Helt enkelt skjuten i bitar. En man, som skjuter någonting sådant, förtjänar inte att få ha ett gevär i sin hand. Det är riktigt. Man har inte sunt förnuft nog till att hantera det.

⁸⁴ För ett par år sedan försökte jag driva in en älgflock åt min gode vän, broder Roy Roberson och dem där borta, då jag guidade uppe i Colorado. Jag visste, att vi hade en fin flock. Jeff och jag hade haft dem där uppe i åratal, omkring åttio älgar i flocken. De lät några av de här kontorsmännen från Denver komma ut dit med de här vida byxorna med snörda ben på sig. De är jägare. Hrmm! Här kommer de upp dit, ett gäng, i jeepar osv., och kommer dit bort till vårt område.

⁸⁵ Och jag drev de här älgarna över berget bakom dem, ungefär en eller två engelska mil, och de gick i flock. Man måste gallra ur dem, de stora gamla tjurarna osv., om man inte gör det, splittrar man hjorden. Det är precis som att föda upp boskap eller någonting. Vilda djur borde vara samma sak för oss. Det är ingen måltavla. Om man vill skjuta till måls, har de en skjutbana här ute att skjuta på. Det är riktigt. Det är en skam att slakta ner saker och ting så där. Det är syndigt, det är ogudaktigt!

⁸⁶ Och jag räknade till hundratjugotre skott, liksom från maskingevär, som de sköt från sina axlar. Och nästa morgon, broder Banks Wood här tillsammans med mig, gick upp på berget, jag räknade till nitton blodiga legor. Visste ingenting om jakt. Man kan skjuta ett stort djur som det där, man kan träffa det tillräckligt djupt för att döda det. Och de bara släppte lös, ”pang, pang, pang”, sköt en och så den andra. Å, de kommer att dö. Och vad kommer. . . Då febern sätter sig i dem, om man finner dem, är de oätliga, de förstörs direkt. Och asätarna, prärievargar och sånt, äter upp dem. Nitton blodiga legor, stora tjurar, med *så där* stora hovar i diameter, och blod som sprutade ut två fot, där de hade blivit genomborrade med de där gevären.

De borde inte tillåta en sådan där avfälling att ha ett vapen i sin hand. Det är riktigt. Han har inte sunt förnuft att hantera ett vapen. Å, det är oerhört syndigt att göra så där.

⁸⁷ Det är hemskt, men det där är amerikanerna. Kanada, ni kära människor från Kanada! Om Amerika fortsätter så, kommer Kanada att bli lika tarvligt som Amerika efter ett tag. Kom nära Kanadas gränser, så får du den amerikanska atmosfären. Detta Amerika är nationernas sköka. Det är exakt, vad hon är, och hon kommer att bli värre än någonsin nu. Hon går mot sitt slut! Bibeln talar om hennes undergång, berättar hur hon kommer att vara. Amerika: tarvligt, ruttet, smutsigt, odugligt. Det är precis rätt. Hon har varit en stor nation. Hon har burit Evangeliets budskap. Vad gör henne sådan, som hon är? För att hon har avvisat Evangeliets Budskap och avfärdat Sanningarna. Hon är hemsk. Hon har det att vänta, oroa er inte! Jag såg det i synen som SÅ SÄGER HERREN! Det kommer. Hon kommer att få betala för sin synd.

⁸⁸ Då Amerika var Amerika, var hon en stor nation. Den största som världen någonsin har känt efter Israel var Amerika, men hon har förvisso smutsat ner sig nu. Hon har förkastat Budskapet. Hon har inte tagit emot något mer än bara . . . Nu har hon fått sig . . . Ni kan se, var hon är någonstans nu. Alla vet det, i det senaste valet visade det sig, hur hennes andliga ställning är. M-mm. Hon vet det inte.

⁸⁹ Nu sitter dessa äldste på tronen med sin krona. 5:e versen nu, vi ska sätta igång:

*Och från tronen utgick blixtar . . . dunder . . . röster,
och det var sju lampor, som brann med eld framför
tronen, vilket är Guds sju Andar.*

⁹⁰ Å, jag älskar det här! Gör inte ni det? Å, det känns, som om min kavaj passar mig, ni vet. Jag bara . . . Då . . . Å, jag menar en andlig kavaj, naturligtvis, ni vet. All right.

⁹¹ ”Ut ifrån Tronen.” Låt oss tala om den här Tronen nu i några minuter. Det här var ingen Nådatron. Nådens tron är avslutad, ingen mer nåd, den är utan nåd. Hur ska vi . . . Hur kommer domarsätet att vara Kristi domarsäte, domarsätet, den Vita Tronens Dom? Kommer det att finnas nåd då? Där finns inte ett enda dugg nåd att ge. Vid Domartronen kan man skrika ”nåd” tills man inte skulle kunna skrika mer, och då kan man precis lika gärna skrika ut i luften någonstans, för det finns ingen mer nåd.

⁹² Nu är nådens dag! Låt oss nu gå tillbaka i Gamla Testamentet här bara litet grann och ta reda på, vad nåd är! Gå tillbaka och se efter, vad som hände med den här Tronen! Den här Tronen är naturligtvis domarsätet. Och var . . . Anledningen till att det i dag finns nåd är, att nådastolen är bestänkt med en försoning. Blod! Och så länge som Blodet finns på domarsätet, är det inte

längre dom, det är nåd, för att Någoting dog för att inställa domen. Om ni ser det, så säg "Amen." [Församlingen säger: "Amen!" — Utg.] Så länge som Blodet är på nådastolen, visar det att Någoting dog för att hålla domen tillbaka. Men när Församlingen rycks bort, blir nådastolen ett domarsäte!

⁹³ Borta i Nya testamentet här också, ni vet: "Och helgedomen." Det är där, som juryn . . . I helgedomen, domaren på sätet i helgedomen. Nu blev domarsätet i helgedomen fullt av rök. Vad var det? Liksom Sinai Berg, dom! Nåden hade lämnat Guds Tron. Gud kommer att döma världen utan nåd. Hur många vet det?

⁹⁴ Bara en enda sak kommer Han att kännas vid på den dagen, vad är Det? Blodet. Det var det enda, som blickade en vred Gud.

⁹⁵ Adam och Eva gjorde ett precis lika bra förkläde som någon metodist, baptist, presbyterian eller pingstvän skulle kunna göra, det täckte deras nakenhet. Men Gud kunde se igenom det, så Han dödade någoting och tog det döda skinnen av — skinnen av det döda djuret och täckte över den. Blodet måste inta sin plats. Det där blickade Hans vrede, Han såg blodet och drog sig tillbaka från det, för att någoting hade gett sitt liv. Å, Gud!

⁹⁶ Tänk på det! Det enda som kan få Gud att dra Sig tillbaka är Blod. Och det finns bara ett enda Blod, som Han drar sig tillbaka för, och det är Hans egen Son. Då Han ser, att det är Hans egen Sons Blod, kommer han att backa tillbaka. För det är den gåva som är . . . Gud har gett till Sin Son för att återlösa dem, som Han förut kände, och det får Gud att backa från Sin dom. Men då det Blodet är borttaget, och alla som var förut kända har kallats in i den dyrbara Kroppen, Hans Församling har gjorts redo och tagits upp, då är Guds vrede över människorna.

⁹⁷ Å, broder, önska dig aldrig att få stå där! Låt mig stå framför ett maskingevär, låt mig bli huggen i bitar, låt mig bli sågad tum för tum, låt vad som helst hända (liksom Columbusriddarnas ed), låt dem sprätta upp min mage och bränna svavel och allting annat i mig, och hugga av mina armar och ben, vad det än må vara, men låt mig *aldrig* stå vid den Vita Tronens Dom inför Gud!

⁹⁸ Å, låt mig ta den här lilla tronen *här* framför Kristi säte och ta emot Hans Blod! Jag har ingenting med mig i mina armar, Herre.

Ingen annan källa vet jag om,
 Ingenting annat än Jesu Blod. (Det är allt jag
 vet om.)

Detta är hela mitt hopp och min vistelseort,
 Ingenting annat än Jesu Blod.

⁹⁹ Inte underligt att Eddie Perronet fick "nej tack" till sina sånger. Då han var en kristen, en trofast kristen, ville de inte köpa hans sånger. En dag sa han: "Jag ska skriva en, och en dag . . . Den kommer de att ta emot." (Och människorna ville ha

någotning mer modernistiskt i de religiösa sångerna.) En dag där tog Den Helige Ande tag, och han fattade pennan och han skrev:

Hälsa Jesu Namns kraft, allesammans!
 Må änglarna falla till marken,
 Ta fram det kungliga diademmet,
 Och kröna Honom till herrarnas Herre!
 Ty på Kristus, den fasta Klippan, står jag,
 Alla andra grunder är sjunkande sand,
 Alla andra grunder är sjunkande sand.

¹⁰⁰ Oavsett om det är församling, om det är vän, om det är fiende, om det är nation, om det är rikedom, om det är fattigdom, om det är bra, eller vad det än är, så är alla andra grunder sjunkande sand! Det är det enda, det kommer till sist att försvinna. Men:

. . . Kristus, den fasta Klippan, står jag,
 Alla andra grunder är sjunkande sand. (Håll
 det i minnet!)

¹⁰¹ Lägg märke till det! Låt oss gå bort till 3:e Mosebok 16 och läsa där bak, långt bak i början av Bibeln nu, i de levitiska lagarna, och se här borta i 3:e Mosebok — 3:e Mosebok, det 16:e kapitlet! Och börja med den 14:e versen i det 16:e kapitlet. Å, jag — jag älskar att ta tid på mig med de här sakerna, ta fram dem. 3:e Mosebok fjort- . . . Rättare sagt 3:e Mosebok 16:14.

Och han ska ta av tjurens blod och stänka det med sitt finger på nådastolen (På nådastolen! Se upp, vi kommer att komma in på det här om en stund.) . . . österut, . . .

¹⁰² Glöm inte det där ordet "Österut"! Var kommer Jesus ifrån? Öster, i ett Härlighetens moln. Var stiger s-o-l-e-n upp? I öster. Var kommer S-o-n-e-n att stiga upp? I öster. Var satt nådastolen? Mot öster. Varför har jag fått er alla att sitta *så här* mot öster? Varför? Altaret står i öster. Vi kommer att få se det efter ett tag, så vackert, jag ska rita ut det. Jag bad så många som möjligt att ta med sig papper osv., för att få de här kartorna på några minuter. All right.

. . . stänka det . . . österut, och framför nådastolen ska han stänka . . . blodet med sitt finger sju gånger.

¹⁰³ Å, är inte det där vackert? "Sju gånger mot öster." Vad är det? De Sju Församlingstidsåldrarna ska tackas av Blodet. Halleluja! Jesu Kristi Blod är precis lika tillräckligt i det, i går, i dag och för alltid, och för varenda tidsålder, för att frälsa varenda syndare, bota varenda sjuk person, åstadkomma varenda kraftgärning, få vartenda tecken att ske. "Sju gånger", långt tillbaka där borta i Gamla Testamentet, fjortonhundra-nittio år innan Kristus kom. Tänk på det! Symbolen, "sju gånger ska . . ."

Sedan ska han slakta bocken . . . syndoffret, som är för folket, och föra fram dess blod i . . . innanför förlåten, för att göra med det blodet liksom han gjorde med

tjurens blod, . . . stänka det på nådastolen och framför nådastolen.

Och han ska bringa försoning för den heliga platsen, på grund av Israels barns orenhet och på grund av deras överträdelser i alla deras synder, och så ska han göra med församlingens tabernakel, det som står kvar ibland dem, som är mitt i deras orenhet.

104 Vad var det? "Nådastolen." Var finns de nu? Och där inuti arken fanns vad? Lagen. Och lagen, att överträda ett enda bud var att dö utan nåd. Men för att man skulle kunna få nåd, måste blodet ligga på altaret. De stänker det på nådastolen. Och nådastolen är det altare, där man böjer knä och ber om nåd. Gud förbjude, att vi någonsin tar bort det från våra kyrkor, det gammaldags altaret där människor kan böja knä och ropa till Gud om nåd! Och nåden är rik och flödar gratis från Herrens Jesu Blod. Det är nu också det, som är nåden. Det är nådastolen.

105 Men man lägger märke till här, att det inte var nådastolen, för det fanns "blixtar och dunder och röster." Det finns inga blixtar och dunder vid nåden. Det där är domen.

106 Låt oss slå upp 2:a Mosebok, 19:e kapitlet i 2:a Mosebok och den 16:e versen! 2:a Moseboken, 19:e kapitlet i 2:a Moseboken, och låt oss börja med den 16:e versen!

Och det hände sig. . .

Lyssna, vad. . . Då Gud steg upp på Sinai Berg:

Och det hände sig på tredje dagen på morgonen, att det var dunder . . . blixtar och ett tjockt moln över berget, och en basunröst, synnerligen hög, (Vad är basunrösten? Det är ärkeängeln.) så att hela folket. . . (Lyssna!). . . allt folket . . . var i lägret darrade.

107 "Dom!" Huitt! De hade marscherat dit ut, och Gud hade gett dem nåden att resa med, men de hade fordrat en lag. De. . . Gud ville, att de inte skulle tillhöra något visst samfund, de ville skapa ett samfund av det, någonting som de kunde diskutera om, istället för att bara följa Gud och leva under Hans rättsskipning, under Hans kraft. Nåden hade tillhandahållit en profet, nåden hade tillhandahållit en försoning (ett lamm), nåden hade tillhandahållit alla dessa ting, och ändå ville de ha dom. De ville ha någonting, som de kunde göra.

108 Gud sa: "Samla ihop dem, så ska jag låta dem veta, vad det är. Jag ska visa dem, vad det är." Läs! Lyssna! Och basunens röst blev högre och högre, tills den skakade jorden. Ni ser vad domen är. Jag vill inte ha det. Ge mig nåd!

109 [Broder Fred Sothmann säger: "Broder Branham? — Utg.] Och. . . [Broder Branham?"] Ja? ["Vad var det — det sista Skriftstället, du läste?"] Det var 2:a Mosebok, 19:e kapitlet och 16:e versen, broder Fred. 2:a Mosebok 19:16.

110 Läg nu märke till den 17:e versen!

Och Moses förde folket ut ur lägret för att möta Gud, (Oj, oj, jag vill möta Honom i frid, inte på det sättet.) och de stod vid bergets nedre del. (Långt tillbaka.)

111 Kom ihåg, att det berget hade linjer dragna runt omkring sig! Även om en ko rörde vid det berget, måste den dö på fläcken, den fick inte komma in i Guds Närvaro. Och Gud . . . ”Och Mose förde fram folket.”

112 Den 18:e versen, nu, nästa vers:

Och Sinai berg var helt och hållet i rök, för HERREN steg ner på det i eld, . . . (Bara rök och brann som en ugn.)

113 Hur steg Han ner? Inte i Sin Shekinah-Härlighet, utan i Sina domars vrede.

. . . och dess rök steg upp som röken från en ugn, och hela berget skälvde kraftigt. (Broder, jag vill inte vara där!)

Och då basunens röst ljöd länge och blev högre och högre, talade Moses, och Gud svarade honom med en röst. (Moses talade, inte folket, de skakades i bitar.)

Och — och HERREN kom ner på Sinai berg, på toppen av berget, och HERREN kallade upp Moses till bergets topp, och Moses gick upp.

Och HERREN sa till Moses: ”Gå ner och förmana folket, så att de inte bryter sig fram till HERREN för att titta, och många av dem förgås!”

114 [Tomt ställe på bandet — Utg.] Folk sitter längst bak i kyrkan och skrattar åt någon, som talar i tungor eller dansar i Anden. Borta, hädade Den Helige Ande, besegrad för alltid! ”Vem som helst, som talar ett ord emot Den Helige Ande, kommer varken att bli förlåten i den här världen, eller i den kommande världen.” Stirra inte på Den! Håll dig borta från Den eller acceptera Den!

115 Det är bäst att vi lämnar det där Skriftstället. Läs vidare, resten av det, se efter vad Gud sa! Och folket sa: ”Åh, Moses, tala du! Låt inte Gud tala mera! Vi önskar nu att vi inte hade bett om det här.” Förstår ni? ”Låt dig tala till oss, Moses! Om Gud talar, kommer vi alla att dö.” Ser ni, Gud hade skapat en försoning.

116 ”Tronens Röst”, nu. Lagg märke till att i den här Tronen, ”framför Tronen fanns de sju stjärnorna,” stjärnornas Röst. ”Röster,” förstår ni. Det fanns mer i Uppenbarelsboken 4 här, eller 5, finner vi: ”Och från Tronen utgick blixtar, dunder och röster.” Inte *en enda* röst, ”röster”, i flertal. Vad var det? Gud som talade till församlingen och återspeglade Sig genom de sju Andarna. Då Guds sanna smorda talar, är det Guds Röst! Att förkasta Den är att ta bort ljusstaken. Förstår ni? ”Röster”,

Rösten från de Sju Församlingstidsåldrarna (här borta i hörnet), rösterna som talar med åska och blixnar.

117 Nuförtiden är de så: ”Tja, vi tror inte på att säga ’helvete’ i predikstolen.” Åh, nåd! Så blå! Hmm! Vi behöver Gudsmän, män som inte håller tillbaka!

118 Nu kan ju inte alla bli predikanter, men man har en röst. Och om du inte kan predika en predikan för människorna . . . Om du är predikant, är du kallad till predikstolen för att predika. Om du inte är det, är du ändå predikant, men *lev* en predikan för människorna! Låt din predikan *levas*, så är det Guds Röst, som kommer att ge förebråelse åt dem, som förkastar Den. De säger: ”Ingen kan sätta fingret på hans eller hennes liv. De är ljuvliga, levande . . . De . . . Om det någonsin funnits en Gudsmän, är det den mannen eller den kvinnan.” Ser ni, lev era predikningar. Försök inte att predika dem, om du inte är kallad till att vara predikant, du blir ändå förvirrad, och rör till det, och du kommer att trassla till det för folk, och du kommer inte att veta . . . Nåväl, du kommer — du kommer att förstöra dem och dig själv också. Lev bara din predikan!

119 Predikanten är kallad att predika sin, och att leva den också. Om du inte kan leva Den, så sluta att predika Den! Men det är meningen, att man ska leva sina predikningar.

120 All right, här var det ”röster”. Å, hur mycket behöver vi inte tusentals levda röster i Jeffersonville, Guds dunder som dundrar ut i ljuvlighet och helighet, renhet, obefläckade liv, som går omkring på jorden idag, fläckfria! Jajamensan, riktiga kristna, det är dunder mot fienden. Djävulen bryr sig inte om, hur högt du kan skrika, djävulen bryr sig inte om hur mycket du kan hoppa, eller hur mycket du kan göra *så här* eller skrika. Utan det, som gör ont i djävulen, är att se det där helgade, heliga livet, som är vikt åt Gud. Säg vad som helst åt honom, kalla honom för vad som helst, bara så rar, som han kan vara, och går vidare. Oj, oj! Det kastar bort honom, det är dundret, som skakar om djävulen.

121 Precis liksom, ”Ja,” säger man, ”om han kunde predika som en Billy Graham eller en Oral Roberts, eller någon, en stor inflytelserik talare, skulle han vara . . .” Å, nej! Ibland skrattar djävulen bara åt det där. Han bryr sig inte mer om det än ingenting. Man får all den teologi — den teologi man vill ha och all predikantskoleutbildning, och djävulen sitter bara där bak och skrattar åt det. Men då han ser det där Livet!

122 Titta på de där lärjungarna där nere, på det maniska barnet med epilepsi den där dagen, de som sa: ”Kom ut ur honom, din djävul! Kom ut ur honom, din djävul! Kom ut ur honom, din djävul!”

123 Djävulen satt där och sa: ”Drar ni nu inte bra stor skam över er? Ser ni nu, vad ni gör? Jesus sa till er, Han gav er uppdraget att gå och kasta ut mig. Inte en enda av er kan göra det.”

124 Men, broder, då de ser Honom komma, kommer En stillsamt gående. M-mm. Oj, oj! Han behövde inte säga någonting. Den där djävulen var redan rädd just då. Han visste att han måste ge sig iväg, för där kom ett Liv, inte bara en predikan, utan ett Liv. Det sa: "Kom ut ur honom!" Oj, oj! Det där avgjorde det! Han visste, vad Han talade om, Han visste, vad Han gjorde.

125 "Rösterna", nu, de sju basunernas röster, var de sju stjärnornas röster, de sju budbärarnas. Men se nu här!

... och ... sju lampor ... framför tronen, vilka är
Guds sju Andar.

126 "Sju lampor." Låt oss rita litet grand här, Tronen, den heliga platsen, församlingen! Och just *här* fanns (en, två, tre, fyra, fem, sex, sju) sju stjärnor, sju lampor, sju budbärare, sju Andar, som inte allt som allt betyder, att Gud är i sju Andar, utan "sju uppenbarelser av samme Helige Ande".

127 Var är Den Helige Ande? Här vid Tronen, och lyser ut i varenda församlingstidsålder. *Den här* församlingstidsåldern reflekterar på *det här* sättet Guds röster, Jesus Kristus, densamme i går, i dag och i evighet. Sju, ser ni, det fanns "röster". "Och sju lampor som brinner", sju Andar, "som är Guds sju Andar".

128 Minns ni, att vi för några söndagar sedan kom fram till den, den stora diamanten? Men den är slipad på många olika sätt för att reflektera elden och ljusen från den. Det är på det sättet, "Jesus Kristus är begynnelsen av Guds skapelse", Uppenbarelseboken 1. Är det riktigt? När skapades då Gud? Han är början på Guds skapelse. Och Gud är evig. Är det riktigt? Men då Gud skapades. . . Då en liten baby, som var avlad i en mors, en jungfrus, livmoder. Och hon började utveckla de där cellerna inom sig för att föda fram detta lilla barn, var det början på Guds skapelse, "För Gud blev kött och bodde ibland oss, och blev *Emmanuel*, 'Gud tillsammans med oss', början på Guds skapelse."

129 Sedan i den där stora Juvelen, som kom från stoftet. . . För Han var gjord av stoft. Är det riktigt? Han åt mat, som jag gör, Han åt mat, som ni gör. Till kroppens stoft blev han kalcium, pottaska, petroleum, kosmiskt ljus, men i Honom bodde det eviga Ljuset. Inte underligt att de vise männen sa till Stjärnan: "Led oss till ditt fullkomliga Ljus!"

130 De reflekterade bara Ljuset från Ett enda fullkomligt Ljus. Och där var Han, Guds fullkomliga Ljus, början av Guds skapelse. Där inne var Han nu. . .

131 Hur kunde Han reflektera Sig själv tillbaka till Sina stjärnor på jorden, efter att de vise männen såg Honom i Himlen, och de blev tjänande andar här på jorden? "Han blev sårad (den stora Diamanten, avhuggen) för våra överträdelser, blåslagen för vår

missgärning, vår frids tuktan var över Honom, med hans sår blev vi helade.” Vad gjorde Den? Den reflekterade!

132 Vilken människa som helst, som påstår sig vara en Guds tjänare, som förnekar gudomlig helbräddagörelse och Hans kraft, får inte sitt ljus från den Diamanten, får inte sitt ljus från den Tronen. För Den återspeglar Honom, densamme i går, i dag och i evighet genom de sju stjärnorna och de Sju Församlingstidsåldrarna.

133 Å, pris ske Gud! Jag antar att det är passande för en predikant att tillbe Gud från predikstolen med tacksägelse och lovprisning och ära och makt. Å, så verkligt, hur det bara griper min själ, så att jag känner det som, att jag skulle kunna skrika och springa och hoppa, så högt jag kan hoppa, för att det finns Någoting inom mig, som har förändrat mig från vad jag var. Jag är inte, vad jag borde vara, och inte vad jag vill vara, men jag vet, att jag har förändrats från vad jag brukade vara. Någoting har hänt, någoting har ägt rum!

134 Och att få stå här och se detta eviga Ord, som viftat bort varenda storm! Då de försökte bränna Biblarna och allting, viftade Det på på samma sätt, för Det sa: ”Himlar och jord ska förgås, men mitt Ord ska inte förgås.”

135 Här uppe nära Chicago nu, och en — en Bibel ligger på en kyrkas predikstol. Långt tillbaka före Första Världskriget hade en missionär den, och en man blev omvänd, och han ville ge missionären sin Bibel, men sa: ”Jag kan inte ge dig den här, min mor hade gett mig den här.” Han sa: ”Jag, då jag kommer hem, ska jag skicka dig en.”

136 Han började återresan över havet och en tysk ubåt sprängde fartyget i luften. De hittade aldrig en bit av det. Och två år senare, långt nere vid kusten, såg de en låda flyta. Några av dem tänkte, att det kunde vara något som dränkts, och så tog de fram lådan och öppnade den, två män som gick med. Och där inne, det enda som fanns kvar var den där Bibeln, som han skickade tillbaka till missionären. Den ligger på en predikstol här nära Chicago idag, i en metodistkyrka. ”Himlar och jord ska förgås, men mitt Ord ska inte förgås.”

137 Under översvämningen här år 1937, den här lilla gamla kyrkan, då det var jordgolv osv. i den, kunde vi fara över taket på den här i en — i en roddbåt. Vattenståndet steg. Och, ja, den kvällen, då jag hade predikat Evangeliet och hade lämnat min Bibel öppen på predikstolen då jag hade gått hem, och förutsagt att den där översvämningen skulle komma, sa jag: ”Jag såg honom mäta tjugotvå fot över Spring Street här nere.”

138 Gamle broder Jim Wiseheart och dem skrattade åt mig. Minns du det, broder George? Jag sa: . . . Han — Han sa: ”Å, Billy, ’84 var det bara omkring sex tum på Spring Street.”

139 Jag sa, ”Jag såg en man komma ner från himlen, och ta en måttstock och sätta den där på Spring Street, och sa tjugotvå fot.”

Han sa: ”Du är bara uppjagad.”

Jag sa: ”Jag är inte uppjagad! Det är SÅ SÄGER HERREN!”

140 Fråga dem hur många fot det var över Spring Street! Tjugotvå fot på tummen! Exakt.

141 Och den där gamla Bibeln, där det hade predikats den där kvällen. . . Det började regna, översvämningarna bröt igenom osv., och den här gamla kyrkan. . . Stolarna for rakt upp till taket, Bibeln for rakt upp till taket, det sköljde igenom här med allt det där vattnet som lyfte upp den. Predikstolen for rakt upp. De kom rakt ner, och varje stol sattes tillbaka på samma plats, och Bibeln lades tillbaka på samma plats, och allt det där vattnet, och fortfarande öppen i samma kapitel på samma plats.

142 ”Himlar och jord ska förgås, men mitt Ord ska aldrig förgås.”

143 Hur den där Bibeln flöt i det där salta vattnet i två år utan att ens smutsa ner orden på Den! Guds Ord är sanna. Amen.

144 Jag minns att därefter var gamle broder Jim Wiseheart så nöjd med det, varenda gång han fick ont i sin arm. . . Han fick något slags problem, då han blev omkring sjuttiofem år gammal, han fick reumatism. Smärtan började göra ont *här*, han sprang och hämtade Bibeln, öppnade den och la den där, en smärta till gjorde ont *här* nere. Jag kom upp dit en dag och han hade så många Biblar över sig, att jag inte kunde se broder Jim, han hade bara Biblar över hela sig! Han sa: ”Det är Guds löfte!” Så är det.

145 ”Himlar och jord ska förgås, men mitt Ord ska aldrig förgås.”

146 Jag minns, att den gamle mannen brukade komma förbi och hälsa på mig. Och ingen av hans anhöriga är här, det tror jag inte. Och jag brukade hjälpa honom litet, ni vet, för han var gammal och behövde pengar och han kom ner. Han sa. . . En dag, då jag skulle fara till Kanada, vände jag mig om, gick just ut genom grinden, och han sa: ”Billy, min son, en vacker dag kommer du tillbaka, och gamle farbror Jim släpar sig inte upp och ner på den här vägen längre.” Det var sista gången. Då jag var i Kanada fick jag ett telegram, han hade dött där ute i syster Morgans armar. Han fick en hjärtattack, och de körde ut honom till sjukhuset, han tittade upp på henne och avsomnade.

147 Syster Margie, är hon här i förmiddag? Hon brukar komma in. Ni vet det allesammans. Ett av de stora cancerfallen där borta på Baptist Hospital, hon har varit död i sjutton år i journalen på den medicinska kliniken där borta, att ”hon dog i cancer”, för sjutton år sedan. Hon bor på Knobloch Avenue 412 och är sjuksköterska på sjukhuset här ute. Å, förunderliga nåd, hur ljuvligt ljudet är!

148 Jim Tom Robertson, advokat i Louisville, och vi känner alla Jim Tom. Det var det som fick honom att tro på det här Budskapet, han for upp dit. Och hans far är en av cheferna för personalen där uppe på sjukhuset. Han for dit och undersökte det för att ta reda på om det var sant, att hon var döende i cancer, och att hon blev förklarad obotlig och hemskickad, och de trodde att hon, så vitt de visste, redan var död. Och hans far undersökte det hela, och det är sanningen. Och Jim Tom sa: ”Det är en lögn. Hon sitter här uppe nu, jag kan ta er till henne.”

149 Å, å, Han — Han är en verklig Gud, eller hur? Jag är så glad, att Han kan överse med våra misstag, är inte ni det? Det får oss att älska Honom av hela vårt hjärta.

150 Troner, blixtar... Vad? ”Sju lampor,” eller lampor, eller sju stjärnor, som kallas ”sju Andar,” vilket betyder de upp-... Sju Den Helige Andes uppenbarelser av de Sju Församlingstidsåldrarna vid de sju nådastolarna för människorna. Här är de: sju nådastolar, sju säten, sju församlingar, sju stjärnor, sju uppenbarelser, sju Andar, sju lampor. Oj, oj, så fullkomlig Gud är! Varenda...

151 Låg där i Bibelns numerologi, Bibelns numerologi är det fullkomligaste, som finns på jorden. Man kan inte få tag i en enda brist från 1:a Mosebok till Uppenbarelseboken, i Bibelns numerologi. Inte ett enda stycke litteratur till är skriven, där man inte kan hitta en brist innan man läst tre verser, men inte i Bi-...

152 De har försökt i över tvåhundra år att lägga till en enda sats till Herrens Bön eller ta bort en sats från Den. Den är fullkomlig! Man kan inte lägga till mer eller ta bort någonting från Den. De har tänkt, att de skulle göra bönen litet grand bättre. De försöker att lägga in *det här* i Den, och lägga in *det där* i Den eller ta bort *det här* ur Den, det är helt enkelt inte rätt. Ser ni, Den är fullkomlig! Alla Guds vägar är fullkomliga.

153 Därför är vi ofullkomliga, men Han sa: ”Var därför fullkomliga, så som er Fader i Himmelen är fullkomlig.” Hur kan vi vara det? Genom Jesu Kristi dyrbara Blod, genom att glömma våra egna jag och bara leva i Honom. Var så goda! Hur dyrbart är inte Det!

154 All right, den 6:e versen nu, om vi kommer in i den. ”Sju lampor”.

Och framför tronen fanns . . . ett glashav som liknade kristall, och mitt i tronen och runt omkring tronen var fyra väsenden fulla av ögon, både framtill och baktill. (Oj, oj! Titta på det här!) . . . väsenden fulla av ögon — fulla av ögon framtill och bak-... (Vänta nu!) . . . framför tronen var . . . ett glashav som liknade kristall, och mitt i tronen var fyra . . . och runt . . . tronen fanns fyra väsenden fulla av ögon framtill och baktill.

155 ”Glashavet”, nu. Ni som kommer att . . . Jag är . . . Det är inte särskilt mycket till symbol här, men jag vill radera det här en minut. Nu vill vi studera det här bara litet grand, nu. Glashavet symboliseras i det gamla templet, för Moses befalldes av Gud att bygga templet på jorden liksom han såg Det i himlarna. Varenda en vet det. All right.

156 Och låt mig bara rita litet grand här nu och säga, att *här* fanns arken i Gamla Testamentet, all right, nästa sak, som kallades ”Det Allraheligaste”. Och nästa ställe här var altaret, som kallades ”det heliga”. Och precis här framför var ”kopparhuset”, kallas det. Med andra ord var det en plats, där offret . . . Offren tvättades — tvättades här innan de togs emot på . . . Vid altaret, vid kopparhuset, rättare sagt kopparhuset, där offret brändes.

157 Nu vill vi ge akt på det här nu, där . . . Där det var. Och, nu — i det här glashavet nu . . . Det var framför Tronen och framför den heliga platsen. Precis . . . Kom nu ihåg, att de sju gyllene ljusstakarna stod *här* så här, och kom i ett bäcken. Förstår ni? Det är det som reflekterar ljuset från helgedomen ut *hit*. Om ni nu . . . Nej, ni behöver inte skriva ner det här, om ni inte bara vill göra det, men det där är . . . Jag har någonting annat här, som jag ritade ut själv, som jag vill komma till er med. Men nu, ser ni, kallades det här för kopparhuset, det var inte så stort, det ställdes mer eller mindre inne i templet. Det var placerat ungefär *så här* här, det var kopparhuset, det var ett bäcken av koppar, där de tvättade offren. Innan offren brändes eller togs emot, måste de tvättas.

158 Å, skulle inte det där bli en predikan just nu, Doktorn? Oj, oj! Skulle inte det där — skulle inte det där bara . . . Det slog mig just: ”tvättade dem”. Innan något offer tas emot till Gud, måste det först tvättas. Hur? Inte känslomässigt, utan tvättas enligt Ordet. Nu skulle vi kunna gå tillbaka och ta reda på var den här judiske rabbinen . . . Då jag predikade den där predikan om avskiljelsens vatten, den röda kvigan, vatten som sparades, att de gjordes till avskiljelsens vatten. Och innan vi någonsin kan komma till Gud med sann tro, måste vi först komma genom avskiljelsevattnet. Jajamensan. Man måste komma enligt vad? Ordet!

159 Å, låt mig bara se, om jag kan tala så att ni kommer att . . . Så att varenda en kommer att få tag i det! Ta nu på er ert andliga tänkande! Ta av er krigshjälmen och sätt på er ert andliga tänkande nu, för här kommer någonting! ”Tvättat innan det kan tas emot vid altaret”, måste först tvättas av avskiljelsens vatten.

160 Slå nu snabbt upp Efesierbrevet 5 tillsammans med mig, behåll din plats och gå bakåt, bara några sidor bakåt, till Efesierbrevet, 5:e kapitlet och den 26:e versen!

För att han ska kunna helga och rena den. . . (Han talar om Församlingen.)

161 Låt mig nu gå tillbaka litet längre än så, ser ni! Gå tillbaka ungefär till den 21:a versen, medan ni tittar:

Underordna er varandra i Guds fruktan!

162 "Underordna er!" Församling, underordna dig din pastor! Pastor, underordna dig din församling. Om en liten klick uppstår, så var inte på ena eller andra sidan, underordna dig hela församlingen! Församling, om ni börjar få en klick, underordna er under er pastor i Guds fruktan. Förstår ni? Å, broder! Mmm!

Hustrur, underordna er under er egen man, liksom under Herren, (För han är din herre.)

163 Hur många vet det, ni kvinnor? Det är exakt rätt. Bibeln sa så från början. Det är fortfarande på samma sätt.

Hustrur, underordna er under er egen man, liksom under Herren,

Ty mannen är hustruns huvud, precis liksom Kristus är församlingens huvud, och han är kroppens frälsare.

164 Det är maken också. Det vet ni allesammans, ni gifta människor och vuxna, eller barn som är gamla nog för att känna till livets väg. All right.

. . . liksom för Herren.

Ty mannen är hustruns huvud, precis liksom Kristus är församlingens huvud, och han är kroppens frälsare.

Därför, liksom församlingen är lydig mot Kristus, så låt hustrurna vara det mot sina egna män i allting!

Män, älska era hustrur, precis liksom Kristus har älskat församlingen och utgett sig själv för den! (Kör inte över henne! Om du gör det, är du inte lämplig att vara äkta man. Det är riktigt!)

Så att han kan. . .

Lyssna, här är det! Få tag i det nu!

Så att han kan helga och rena den med vattnets tvätt enligt. . . [Församlingen säger: "Ordet!" — Utg.] Mmm!

165 Då måste varenda tillbedjare, som någonsin får tillträde till *Detta* komma enligt Ordet. Det är alltför många, som kommer på något annat sätt. Jag tror på små historier osv., som den om "mamma dog för många år sedan, och hon väntar på dig i Himmelen", vilket är all right *efter* att Ordet har tillämpats. Många människor kommer till altaret, för att de vill träffa sin mor i Himmelen. Det är all right, det ska man göra, men det där är inte orsaken till, att man kommer till altaret. Man kommer till altaret och bekänner sina synder, för att Kristus dog i ens ställe, enligt Ordet!

166 Så vilket offer som helst, som inte kommer enligt Ordet är omöjligt att ta emot då. Är det riktigt? (Å, broder, jag avskyr att säga det här. Å, jag avskyr att säga det. Förlåt mig, för att jag säger det!) Det är orsaken till, att Apostlagärningarna 19 står i Bibeln: "Har ni fått Den Helige Ande, sedan ni kom till tro?"

De sa: "Vi . . . inte om det finns . . ."

Han sa: "Hur har ni då blivit döpta? Varför har ni inte kommit in Hit?"

167 De kom på något annat sätt än enligt Ordet! De sa: "Å, vi gick igenom ritualen, vi döptes . . . Johannes."

Han sa: "Det fungerar inte. Johannes döpte bara till omvändelse, inte till syndernas förlåtelse."

168 Och då de hörde Detta, blev de omdöpta. Varför? Enligt Ordet! "Tvättade av Ordets vatten." Ordet sa: "Jesu Kristi Namn!" Vad som helst, som lägger till någonting annat till Det, är falskt!

169 Nu, min käre broder, vet jag att det här är ett ljudband också. Bli inte upprörd! Låt mig säga det här med gudfruktig kärlek, stunden har kommit, då jag inte kan hålla tyst med de här sakerna längre, Tillkommelsen är för nära. Förstår ni? "Treenighetsläran är av djävulen!" Jag säger, att SÅ SÄGER HERREN! Se var den kommer ifrån! Den kom från konciliet i Nicaea, då den katolska kyrkan fick makten. Ordet "treenighet" nämns inte ens i hela Bibelns Bok. Och ifråga om *tre* Gudar är det från helvetet. Det finns en enda Gud. Det är exakt rätt.

170 Nu säger du då: "Tror du, att alla dessa människor, som — som är trinitarianer, är från helvetet?" Nänämensan. Jag tror, att de är kristna. Men timmen närmar sig, broder, då de sannerligen har fel.

171 Vilken människa som helst, var som helst, när som helst, som vill tala om ämnet, kom till mig! Vilken präst, biskop, ärkebiskop som helst, vad du än är. Och det här spelas in på band, kommer att gå runt hela världen. Jag ber i broderlig kärlek, att vilken person som helst, som hör mig på det här bandet runt om i världen, ska komma till mig och visa mig en enda text i Skriften eller ett enda stycke i någon historia (som är tillförlitlig historia) där någon person någonsin döptes i "Faderns, Sonens och Den Helige Andes" namn innan de organiserade sig med den katolska kyrkan, så ska jag ändra min lära. Varenda person döptes i Jesu Kristi Namn! Och, mina kära bröder, era ögon är förblindade för de här sakerna. Be Gud ge er Ljus!

172 Om du nu har Skriftställen, som stödjer det, kommer jag att vänta på dig eller lyssna efter ditt samtal. Du är . . . Du . . . Efter det här bandet, vandrar du avsiktligt i andlig okunnighet, om du inte utmanar mig ifråga om det här. Om du vill veta, vad som är Ljus, och vad som är mörker, så låt oss fråga Gud! Kom ihåg,

att jag säger: SÅ SÄGER HERREN! Om ni tror, att jag är Hans tjänare. . . Och om det där inte var enligt Ordet, skulle det vara fel. Så om det inte är enligt Ordet, är det din plikt att komma och rätta mig, mmm, få se vad som händer. Hmpf. Det är en villfarelse!

¹⁷³ Jag tror att många tusentals treenighetsmänniskor, som tror på tre Gudar, är frälsta, eftersom de inte vet något annat. Vi ska komma fram till det där längre fram i budskapet.

¹⁷⁴ Stoppa nu inte era band allesammans och gå ut ur huset, ni treenighetsbröder, lyssna på Det här! Men sitt bara stilla några minuter, ni! Ni är skyldiga er själva det. Ni är skyldiga er församling det. Förstår ni? Sluta inte att få tag i banden, fortsätt bara med Det! Undersök Det enligt Ordet, och se efter, om Det är rätt! Bibeln säger: "Pröva allting!"

¹⁷⁵ Jag vet att det är impopulärt, så var Jesus, så var Budskapet, alltid. Ni älskade mig, då jag kom och botade de sjuka och lidande ibland er, ni tyckte att det var stort, stora folkmassor, och det skulle bygga upp församlingen. Jesus gjorde nu samma sak, tills Han en dag måste komma fram till Sanningen. Och då Han gjorde det, vände sig till och med de sjuttio bort ifrån Honom. Och Han vände sig till de övriga, de tolv, och sa: "Vill ni också gå?"

Och Petrus sa de här anmärkningsvärda orden: "Herre, vem skulle vi gå till, för enbart dina Ord är eviga?"

¹⁷⁶ Och enbart Guds Ord är evigt! Och finn någonstans åt mig, där Gud någonsin har låtit döpa någon i "Faderns, Sonens och Den Helige Andes namn"!

¹⁷⁷ Går du till Matteus 28:19, "Fadern, Sonen och Den Helige Ande", där Matteus sa: "Gå ni därför och undervisa alla nationer och döpa dem i Faderns, Sonens och Den Helige Andes Namn!"? Och vem som helst, som tror att "Fadern, Sonen och Den Helige Ande" är ett namn, visar att det är något fel på deras utbildning. (Som om en sjundeklassare skulle säga så till biskopar, som lyssnar på *Det Här!*) *Fadern* är inte ett namn, *Sonen* är inget namn, och *Den Helige Ande* är inget namn. De är *titlar* som hör till *Namnet* (på Fadern, Sonen och Den Helige Ande), vilket är Jesus Kristus.

¹⁷⁸ Kom ihåg, att det där inte är i vredesmod, det är sagt i kärlek och gudfruktig respekt, med kärlek och hänsyn till hela Kristi Kropp, dit jag är inbjuden av mina treenighetsbröder (och över hela världen) att komma och predika i deras församling. Men jag nämner det aldrig, då jag är ibland er. Jag vill vara. . . Med mindre ni frågar mig själva, då går jag över till församlingshemmet tillsammans med er och talar med er om det. Men inför er församling, det skulle uppröra dem. Det är din uppgift att ta fram Uppenbarelseboken och gå och undervisa din hjord, du är hjordens herde. Jag talar till predikanter. Om du inte

förstår det, kom, låt oss sitta och resonera tillsammans! Bibeln säger: ”Pröva allting och håll fast vid det, som är gott!”

179 ”Glashavet,” där offret tvättades. . . Och vi tvättas. . . Å, glöm inte det där, vi kommer tillbaka till det om en stund, ”Tvättade av Ordets vatten.” Så man måste höra Ordet, innan man kan komma in dit, för man kan bara närma sig Gud på ett sätt, det är genom tro. Är det riktigt? ”Tron kommer genom att man hör, hör Ordet,” som tvättar vårt samvete. Inte för att träffa en människa, inte för att träffa far, inte för att träffa mor, inte för att träffa spädbarnet (allt det där är sant, vi kommer att göra det), men det första vi måste komma till är Guds sätt att närma sig, vi kommer att bli tvättade, då vi hör Guds Ord.

180 Genom tron vandrar vi. *Nåd*, ”det som Gud gjorde för dig”. Det är riktigt. Du tror Gud, du tror på Gud, och så fort du ångrar dig, är du redan förlåten.

181 Då jag talade med en broder igår, som blev liksom litet förvirrad ifråga om det, och jag sa: ”Titta, broder, om du sa någonting, som sårade din hustrus känslor, så skulle du genast tycka synd om henne, du vore ledsen, för att du gjorde det, du har redan omvänt dig i ditt hjärta. Det är riktigt. Men du måste gå och tala om det för henne. Du måste gå och säga: ’Älskling, jag – jag är ledsen, för att jag sa så där.’ Då har du omvänt dig fullständigt.” Nu är det så, det är med Gud.

182 En man som skulle gå och säga: ”Jag sårade hennes känslor, det gör ingen skillnad, jag ska säga henne, att jag är ledsen, men egentligen är jag inte det.”, du är en hycklare. Förstår du? Det är riktigt. Det där kommer aldrig att tas emot av Gud.

183 Du måste vara grundligt ledsen för dina synder. Då du sedan vet, att du är ledsen för dina synder, och sedan ”Omvänder dig och låter dig döpas i Jesu Kristi Namn till dina synders förlåtelse, så ska du få förlåtelse, få Den Helige Ande.” Ser du, så enkelt, Gud har gjort det så enkelt.

184 Här. . . Vi lägger här märke till, att ”glashavet”, det liknades vid kristall. Nu är glashavet symboliserat, förebildat av kopparhavet. Det här är glashavet i Himmelen. Moses såg det som ett glashav och gjorde det, som kallades ”kopparhavet”, ett kopparaltare, ett kopparoffer. . . Kopparaltare, rättare sagt.

185 Vet du vad koppar talar om i Bibeln? Dom. Han gjorde en orm av koppar. Vad betyder en *orm*? *Ormen* som symbol betydde ”synd som redan var dömd” i Edens lustgård, då ”Din häl ska skada dess huvud, hans huvud ska skada hälen.”

186 Och *koppar* representerar ”gudomlig Dom,” kopparaltaret, där offret brändes, kopparbäckenet, där det tvättades med Ordets vatten. Förstår ni? Mo-. . . Elia, på sin tid, gick ut och tittade upp och sa: ”Himlen ser ut som koppar.” (Gudomlig dom över en förkastad nation.) Oj, oj! Koppar, koppar!

187 Nu är vi vid ”bäckenet”. Och ni la märke till att det här bäckenet var tomt och var så klart som kristall. Varför? Församlingen hade redan blivit återlöst!

188 Men nu, nu märker vi litet senare, då Vedermodans heliga kommer upp, finner vi det återigen fullt av eld. Visste ni . . . Skulle ni vilja läsa det? Låt oss gå över till Uppenbarelseboken nu, 15:e kapitlet, den 2:a versen, och läsa där vi ser den här kopparglänsande elden igen. All right:

Och jag såg en annan ängel . . . Jag såg ett annat tecken i himmelen, (Riktigt.) stort och underbart, sju änglar som hade . . . sju sista plågorna, ty de är fyllda med Guds vrede.

Guds ”vrede”, nu. Titta:

Och jag såg som det vore ett glashav blandat med eld, (Se upp nu!) och de, som hade vunnit seger över vilddjuret och över dess avbild och över märket, och över hans namns tal, stod på glashavet och hade Guds harpor.

Och de sjöng Moses, Guds tjänares, sång, . . .

189 Å, förstår ni det? ”Vedermodans period.” Å, har ni bråttom? [Församlingen svarar: ”Nej!” — Utg.] All right, lyssna, låt oss lägga märke till någonting här!

190 Hur kommer vi? Vi (den här Hednaförsamlingen) måste komma till det här Ordet, glashavet, vattnet, Ordets vatten (Är det riktigt?), erkänna Ordet så, som Det är skrivet. Sedan tas offret emot och fylls med den Helige Ande inifrån, låter Ljuset från den tidsåldern lysa igenom. Härifrån . . . Här kommer Det från den heliga platsen in *hit*, från stjärnan in *hit*. Får ni tag i det?

191 Lägg nu märke till, att då Johannes i slutet av den här tidsåldern såg kopparhavet där, var det ”klart som kristall”. Vad var det? Ordet hade tagits bort ifrån jorden, ryckts bort i Församlingen, och det var ”klart som kristall”, inget mer Blod, Församlingstidsåldern var över.

192 I Uppenbarelseboken 15, nu, fann man resterna av kvinnans säd, som var Vedermodans heliga, som gick igenom Vedermodan, (Titta!) stående på det här havet. Och det var fyllt av eld, blod, röda flammor som stack fram, Guds eld. De hade vunnit seger över vilddjuret (Rom), över hans tal, över hans namns siffror, och över hans avbild (Kyrkornas Förbund), och hade kommit ut. Och genom Moses och Elias predikan, de där två profeterna, som kommer att visa sig för Israel för att dra ut . . . Den här gruppen människor, de där heliga från Vedermodans Period, borta i den där tiden, som kommer att komma, var . . .

193 Ser ni, Församlingen är redan bortryckt nu, men kom ihåg, att Hustrun är på Tronen! Vedermodoperioden . . . De

levde ute i kungarikena, och förde alla sina kungar och deras ära och härlighet in i Staden. Då vi kommer fram till Uppenbarelsboken 22, kommer ni att se det. Om ni skriver ner det här och behåller det, kommer ni att se, vad vi menar, då vi kommer fram till det. Vi har inte tid att ta upp precis varenda liten sak och köra den fram och tillbaka, utan tar de viktigaste punkterna i det. Sedan en dag, kanske, om Herren vill, ska vi få mycket tid till att tala om det.

¹⁹⁴ Nu har de här heliga från Vedermodans Period, som kom upp, gått igenom stora prövningar. (Församlingen kommer inte att gå igenom Vedermodan! Ser ni, att de redan var i Härligheten?). Och här är Vedermodans heliga, de helgade som hade. . . Det är så, att det är mitt och ditt fel, de hade aldrig hört Ordet. Om de hörde Det och förkastade Det gick de vidare till helvetet, de kastades ut i det yttre mörkret, för att de förkastade Ordet. Men om de aldrig skulle ha hört Det, är Gud rättvis, Vedermodans Period kommer till dem.

¹⁹⁵ Lägg nu märke till det här bara en minut! Heliga som tvättas av samma Ord, för det är samma altare, det är samma glashav och samma Ord. Uppenbarelsboken 2:5, (rättare sagt) Uppenbarelsboken 15:2 till 5. Lägg märke till det, bara en minut! Nu tog vi aldrig Ordet till dem, det är orsaken till, att de var — de var så där. Vi tog aldrig Ordet till dem, vi kommer att hållas ansvariga. Så vi kommer inte att kunna fånga alla människor. Församlingen, som har Sanningen, kommer inte att göra det (i den här tidsåldern). För de kommer att gå igenom Vedermodan, de är inte de Heliga, som dog långt tillbaka i de där församlingstidsåldrarna, för han sa: ”De kom upp ur den stora Vedermodan”, och den stora Vedermodan är ännu i framtiden, efter att Församlingen far Hem.

¹⁹⁶ Å, var så goda! Å, jag älskar det! Lyssna! Låt oss gå litet längre, jag vill se, vilket slags Ord de hörde. Låt oss nu börja om med den 2:a versen i det 15:e kapitlet!

Och jag såg som det vore ett glashav blandat med eld, och de, som hade vunnit seger över vilddjuret, . . . över hans avbild, . . . över hans märke, . . . över hans namns tal, stod på glashavet och hade Guds harpor.

¹⁹⁷ Nu, ser ni, hade de aldrig gått in, men de hade hört Ordet. De hade hört Ordet. Lyssna nu, se efter, vilket slags Lära de hörde, se efter, om den kan jämföras med Församlingen nu!

Och de sjöng Moses, Guds tjänares, sång, (Det där är efter att Moses hade gått över.) och Lammets sång, och sa: ”Stora och underbara är dina verk, Herre Gud Allsmäktig, (Vem är det där Lammet?) Herre Gud Allsmäktig, rättfärdiga och sanna är dina vägar, du de heligas Konung.”

198 Ser ni, vad de kände igen, att Han var? Inte någon tredje person i en treenighet, utan "Herren Gud Allsmäktig, de Heligas Konung!" Lyssna! Är ni redo? 4:e versen:

Vem ska inte frukta dig, å, Herre, (stort H-e-r-r-e, Elohim) och förhårliga . . . Vem finns kvar, som inte ska frukta dig, . . . och förhårliga ditt namn? . . .

199 De tvättades av samma vatten, som ni tvättas av nu, att höra Ordet, och tron och Jesu Kristi kraft, Han som är den Allsmäktige. Det är hela Uppenbarelsen i början. Allting är insvept i Uppenbarelsen av Vem Jesus Kristus är, "Gud som har blivit kött ibland oss!"

. . . Stort och underbart är ditt namn, . . .

Vem skulle inte frukta . . . och hedra ditt namn? . . . du är . . . för bara du är helig, för alla nationer ska komma och tillbedja inför dig, för dina domar är uppenbarade.

200 Med andra ord: Vi ser vad det betyder att inte ta emot Det, dina domar är uppenbarade. Så här står vi, vi är tvättade nu, vi tvättas av vattnet, efter att vi har kommit igenom Vedermodans Period. Vi har tagit ställning för dig, och vi trodde dig, och nu står vi på glashavet, och vi hedrar och förhårligar dig som en återspeglning av din Helige Ande. Och dina ljus är sanna och dina domar är rättfärdiga.

201 Oj, oj! Vi skulle kunna stanna en vecka vid det här. "Den Helige Andes dop", låt oss rita någonting just här nu, bara en minut, jag har någonting, som jag vill rita. Låt oss nu . . . Varför tar vi inte bara det där, just där som vi är?

202 Om vi nu lägger märke till det, är det här en bra bild. *Här* är nu det Allraheligaste. All right. *Här* är den heliga platsen. Och *här* är det första, innan vi kommer dit, är det havet.

203 All right, lägg märke till det, nu! Hur närmar vi oss Gud? "Tron kommer genom att man hör, hör Guds Ord", som återspeglas från det Allraheligaste in i tidsålderns budbärare.

204 Tillbaka in, och det där . . . I Salomos tempel, gav det återspeglingen, de där ljusen återkastade sitt ljus ut i det där kopparbäckenet. Så *här* återspeglar församlingstidsålderns ängel i det där vattnet, vem den här Mannen är *här* inne, återspeglar Hans nåd, Hans Ord, Hans dom, Hans Namn. Allt återspeglas här inne, där man är avskild genom att tro på Det. Får ni tag i det?

205 Lägg märke till hur vackert det här är här, vi talade om det här om dagen. Titta här, *här*, "Därför blir man rättfärdiggjord, rättfärdiggjord genom tron." All right, *för det andra*, efter att ha blivit tvättad, "helgad". Och *sedan* "fylld med Den Helige Ande". Rättfärdiggörelse, helgelse, Den Helige Andes dop! Förstår ni det? Hur var Hans Budskap? Rättfärdiggörelse genom att höra, helgelse är vad du gör, och i betraktande av vad

du gjorde, som uppskattning för detta, beseglade Gud dig med Den Helige Ande.

²⁰⁶ Nu, du min baptistbroder, vill jag fråga dig en sak. Du säger: ”Vad mer kunde Abraham göra än att tro Gud? Och Gud räknade honom det till rättfärdighet.”

²⁰⁷ Det var allt, han kunde göra just *här*, han trodde Gud. Men för att acceptera hans tro gav Gud honom omskärelsens insegel och beseglade honom, och visade, att Gud måste ta . . . Tog emot hans tro. Och om man bekänner sig tro på Gud och aldrig har blivit besegrad av Den Helige Ande. . . Efesierbrevet 4:30, om ni vill skriva ner det, Efesierbrevet 4:30: ”Bedröva inte Guds Helige Ande, varmed ni är beseglade!” Och man är inte besegrad, förrän man har fått Den Helige Ande.

²⁰⁸ Hur länge varar det? Till nästa väckelse? ”Till vår återlösning, själva Återlösningsdagen.” Det finns inget sätt att komma undan Den. Man kan inte komma bort ifrån Den, för Den kommer inte att komma bort ifrån en. Förstår ni? ”För ni är beseglade till er Återlösningsdag.” ”Det finns ingenting i framtiden, ingenting nuvarande, faror, hunger, törst, död eller någonting, som kan skilja oss från Guds kärlek, som är i Kristus.” Paulus sa: ”Det är jag helt övertygad om!” Var så goda! Var så goda, ni är beseglade till er Återlösningsdag.

²⁰⁹ Lägg märke till att det där för oss tillbaka till förra – förra söndagen igen. Har jag tid? Jag bara . . . Titta, titta på det här, anden . . . Ande, själ och kropp. All right, ser ni: kropp, själ, ande.

²¹⁰ Låt mig nu radera det där och fixa någonting här åt er! Nu ska jag rita någonting här, jag fick inte någon chans att rita det förra söndagen, så jag fick det uttritad här själv på den här gula pappersbiten. Jag vill ha det så, att ni kan rita av det och ni kan se, vad jag menar nu, ni som har era pennor. Nu är *det här* kroppen, och *det här* är själen, och *det här* är (stort A-n-d-e-n) Anden, Den Helige Ande. All right. Det där är nu, vad vi består av.

²¹¹ Om ni lägger märke till *här* borta, den heliga platsen, det Allraheligaste, altaret *här*, den heliga platsen, och *här* havet – havet, det är där man hör Ordet, ”Tron kommer genom att man hör, hör Ordet”, avskiljelsen, avskiljelsens hav, avskiljelsehavet. Lägg nu märke till det här! Nu finns det bara en ingång för att komma in *hit*, och det är, att man måste komma *hit* först. Är det riktigt?

²¹² Nu önskar jag, att jag hade plats, så skulle jag sätta in ”jungfrurna” *här* borta. Då . . . ”Bröllopsupén”, ännu en. Ser ni, hur den här mannen kom in *hit* vid Bröllopsupén, och han kom in på något annat sätt? *Här* var Dörren. Jesus sa: ”Jag är Dörren.” Och det här bröllopsbordet stod *här*, och alla människorna satt runt omkring, och *här* var en man *här* uppe, som inte hade någon

Bröllopsklädnad på sig. Och då Kungen kom in, sa han: ”Hur kom du hit, min vän? Hur kom du någonsin in hit?” Det visade, att han inte kom in genom den här Dörren. Han gick in genom ett fönster eller kom in bakvägen, eller genom någon trosbekännelse eller något samfund. Han kom inte genom Dörren!

²¹³ För i de gamla österländerna har de fortfarande samma sak, brudgummen som ska gifta sig, han ger ut inbjudningarna och förser alla, som han har bjudit, med en mantel.

²¹⁴ Å, så mitt hjärta snurrar runt och runt, då jag tänker på det! ”Ingen människa kan komma till mig, med mindre min Fader har gett henne en inbjudan först, och alla, som Fadern har gett mig, kommer att komma till mig.” Hur blev vi kallade? Innan världens grund lades, sattes våra namn in i Lammets Livsbok, för att få se Ljuset, för att få Den Helige Ande för att vandra i Den. Våra namn (då Lammets slaktades) sattes in i Boken samtidigt, som Lammets Namn sattes dit. I Bibeln, vi kommer fram till det om en stund, står det: ”han bedrog alla på jorden, vilkas namn inte är skrivna i Lammets Livsbok sedan världens grund lades.”

²¹⁵ Lägg märke till om han då . . . Brudgummen själv, då han stod vid dörren. Och mannen tog fram inbjudan och sa: ”Här är den.”

²¹⁶ ”Tack.” Han tog inbjudan, la ner den här och satte på honom en mantel, så att de alla skulle se likadana ut. Jag tycker om det där! Förstår ni? I Guds kraft, i den levande Gudens Församling ser rika, fattiga, trälar, fria, svarta, vita, bruna, gula, allesammans lika ut, för de är klädda med samma Den Helige Andes Kraft. Förstår ni?

Det visade nu, att han inte kom genom Dörren.

²¹⁷ Lägg nu märke till det här här! Å, om en man försökte gå in i det Allraheligaste (det var någon, någon bibellärare, som berättade det för mig), om någon började gå in i detta Allraheligaste utan att komma igenom *här*, så dog han. Arons son tog en dag främmande eld, någon samfundselld (då Det inte var någon samfundselld), och de dog vid dörren. Är det riktigt? Rättare sagt, det var Elis söner, tror jag. Elis söner tog in dem, då det representerade Arons söner, som var präster.

²¹⁸ Nu, finns det ett enda sätt att komma in i kroppen, nu. Hur styrs den här kroppen? Titta noga nu, och håll era pennor redo! *Här* är porten på den här sidan, som går in i kroppen, en, två, tre, fyra, fem. Har ni ritat det, nu? Den första porten *här* borta är nu: se, lukta, höra och smaka, och röra eller känna (vilket man vill, det spelar ingen roll). Det där är nu sinnena i kroppen. Är det riktigt? Hur många känner till det där? Sex sinnen styr kroppen. Nu har vi en själ, då ni har gått igenom *det här*. Sinnena är utanför, det är det yttre systemet.

²¹⁹ *Här* inne, nu, finns det en, två, tre, fyra, fem, fem egenskaper i själen. Vill ni skriva ner dem, nu? Det första är fantasin, fantasi.

Det andra är samvetet. Och det tredje är minnet. Och det fjärde är förnuftet. Och den femte är tillgivenhet.

220 Fick ni med dem allesammans nu? Om ni inte har det, så låt mig veta det nu! Har ni fått med dem allesammans? Se, smaka, känna, lukta och höra, kroppen, det är öppningen till kroppen.

221 Själen är fantasi, samvete, minne, förnuft och tillgivenhet, det är sinnena eller egenskaperna, liksom själens sinnen. Och själen är den andes natur, som finns på insidan, för själen ger bara ut en atmosfär av det som finns på insidan av en. Den är platsen för helgelsen, själen är det, sitter i samma kategori där. All right, nu, varenda . . . Har alla fått med allt det där? All right.

222 Till *den här* porten finns det nu bara en, en port, som kallas "egenvilja". Du är chefen för vad, som går in där. Och vad gör den? Vad är det här? *Kroppen* måste tvättas, bäckenet, helgas, *här*, fyllas med Den Helige Ande, *här*, och det här blir Guds domarsäte igen, där Gud sitter i ens hjärta, och om man gör något fel, säger: "Oj, oj, jag gjorde fel."

223 En del människor säger: "Det fördömer mig inte att — att ha kort hår", kvinnorna. "Det fördömer mig inte att ha manikyr eller smink, eller vad det nu är. Det fördömer mig inte att gå på dans. Det fördömer mig inte att säga en liten vit lögn. Det fördömer mig inte att spela bridge på mitt bridgeparty." Vet ni varför? Man har ingenting att fördöma. "Det där sårar inte mitt samvete." Man har inte mer samvete än en orm har höfter. Så man bara . . . Man har inget samvete, det finns ingenting där, som kan såra en. Man är av världen!

224 Men jag utmanar dig att låta Jesus Kristus komma in *hit* och försök att göra det en enda gång! Broder, du kommer att bli så fördömd, att du kommer att backa ut och skaka på huvudet åt den där saken, lika säkert som att jag står här, för Han är helig. Lyssna! Jag citerar Skriften: "Om ni älskar de där sakerna, som är världen, världens saker, så är det för att Guds kärlek inte ens finns i er."

225 Hur gick det? Egenvilja. Varför kallar du det för 'egenvilja', broder Branham? Därför att det för en man och kvinna tillbaka igen liksom Adam och Eva i Edens lustgård. Ifråga om vad? De två träden! Egenviljan, *det här* är döden. *Det här* är Livet, egenvilja. Omoral . . . Ens fria vilja! Gud placerade den första människan, Adam och Eva, just här med sin egen fria vilja. Han placerar dig på samma plats. Och det enda sättet för dig att få den här saken fixad *här* inne är din egen egenvilja. Halleluja! Din egenvilja! Du måste vilja göra Guds Vilja. Du måste bli kvitt din egen vilja för att låta Guds Vilja komma in, för det här är den enda kanalen, som leder till hjärtat.

226 Å, ni kan gå med i församlingen, ni baptister och presbyterianer. Och ni metodister och Pilgrim Holiness kan komma till helgelsen. Men ni måste vilja göra Guds Vilja, själv

vilja det, för att låta Den Helige Ande komma in *hit*, för att föras fram. ”Dessa tecken ska följa dem, som tror. I mitt Namn ska de driva ut djävlar. De ska tala med nya tungor. De ska lägga sina händer på de sjuka eller ta upp dödliga saker osv. Dessa tecken ska följa dem som har låtit sin vilja bli Min Vilja, och de gärningar, som jag gör ska de också göra.” Jag hoppas, att ni inte missar Det. Det finns en vilja att göra Guds Vilja. Förstår ni, vad jag menar?

²²⁷ Titta här, då vi talar om den heliga platsen, bäckenet. *Här* är ljusen, ljusstakarna (en, två, tre, fyra, fem, sex, sju), var och en av dem har ett ljus. Varifrån får de sitt ljus? Vart reflekteras deras Ljus, vart reflekteras Det? Det reflekteras inte här borta i ett hörn på något samfund. Det reflekteras tillbaka hit till Ordet! Det är avskiljelsens vatten. Huitt!

²²⁸ ”Till omvändelse och syndernas förlåtelse” (Lukas 24:49) ”måste predikas i Hans Namn för alla nationer, med början i Jerusalem.” Hur lärdes omvändelse och syndernas förlåtelse ut i Jerusalem? Hur långt? Det ska gå till hela världen. ”Omvänd er,” sa Petrus i Apostlagärningarna 2:38, ”och låt er döpas i Jesu Kristi Namn till er synds förlåtelse!” Det budskapet ska gå till hela världen, och sedan ska änden komma. Så änden ska vara, efter att *detta* Budskap har gått till hela världen.

²²⁹ Hur kan de här ljusstakarna här reflektera ljuset hit bort på något metodistiskt, presbyterianskt eller pingst-samfund? Nej, förvisso inte!

²³⁰ Det reflekteras *här* inne som ”JAG ÄR”, inte ”JAG VAR”. Inte tre eller fyra olika personer, utan Gud som sitter där inne och reflekterar Sig själv ut till var och en av de där församlingarna. Titta tillbaka dit och se efter, vad de gjorde! (Vi har just gått igenom historien), de återspeglade Honom som Han var, som Han är och som Han alltid kommer att vara.

²³¹ ”Han som var . . .” Så snart Johannes fick den första glimten av Det, sa han: ”Han som Var, som Är och Ska Komma, Gud Allsmäktig, Guds skapelse, Alfa, Omega, Begynnelsen och Änden.” Det är det sanna Ljuset som ska återspeglas. Ser ni Det? Amen! Huitt!

²³² Klockan är över tolv, och jag – jag har . . . Lyssna, låt oss bara skynda på, så att ni kan skriva ner det. Jag bara avskyr att uppehålla er för länge, men jag vet inte, när jag kommer att möta er igen. Förstår ni? Och jag vill att ni ska förstå det här, vänner, det här är Livet. Titta nu, jag menar inte, för att jag säger Det. Om jag – om jag återspeglar den sortens . . . Då är jag . . . Ni – då missförstår ni mitt hjärta. Jag försöker inte reflektera: ”Åh, det här är bara . . . Ni är ingenting.” Jag försöker inte göra det. Om du inte har fått Ljuset, försöker jag peka ut Ett för dig här. Inte det här i predikstolen, utan den där Ende vid den där Tronen.

Och den Tronen måste bli i ditt hjärta, då kommer du att se exakt samma sak, som den återspeglas här.

²³³ Vad är *det här här* uppe? Det återspeglar *Detta*. Och *det här* är Det här, Ordet. Tvättad i Ordets vatten, av Ordet, tvättad (genom avskiljelseernas vatten) från det, som hör världen – hör världen till, genom Ordet. Ordet säger, att Han är densamme i går och för evigt. Det står inte: ”Han är densamme i pingsttidsåldern, fordom i lärjungarna, och sedan, i nästa tidsålder, förändrades Han.” Nej, Han är densamme! Förstår ni? Man kan inte få Det att säga någonting annat. Vi skulle kunna stanna kvar vid en av de här sakerna i timmar, men jag hoppas att ni får tag i Det nu. Gud har kallat dig, du kommer att få det. Det är vad jag tror. All right, sir.

²³⁴ Vad är det nu? Rättfärdiggörelse, helgelse, Den Helige Andes dop, själ, kropp, ande, alltsammans. Nu återspeglar lampan Ordet. Det sanna Ordet återspeglar vad? Vad skulle den här lampan återspegla, om den fick sin reflex från Shekinah-Härligheten? Den skulle återspegla Shekinah-Härligheten. Är det riktigt?

²³⁵ Om du går på en predikantskola, kommer du, ditt ljus, att återspegla predikantskolans. Om du går på en metodistisk predikantskola, kommer du att återspegla metodistismen. Du återspeglar! Om du har gått på en pingst-predikantskola, återspeglar du pingstvännernas lära. Men om du har fått Det i Guds Härlighet, vid den brinnande busken. . .

²³⁶ Å, då Moses kom ut från Hans Närvaro, måste han sätta någonting för sitt ansikte, så att folket inte ens kunde se på honom. Är det riktigt? Han var full av Guds kraft.

²³⁷ Stefanus, en man full av Den Helige Ande. Att försöka stoppa honom, å, det var som att försöka släcka ett hus på en blåsig dag, då det brinner, släcka elden i det. . . Och huset brinner på en blåsig dag. Å, ju mer de – ju mer de blåste på det, desto värre blev det. Å, man kunde inte stoppa honom. Direkt när de ställde honom inför Sanhedrin-domstolen säger Bibeln: ”Han stod där, såg ut som en ängel.”

²³⁸ Nu tror jag inte, att en ”ängel” bara betydde, att han var en viss Varelse, som stod där, men en ängel vet exakt, vad han talar om. Det gör vilken ängel som helst, en Församlingstidsålderns budbärare behöver inte gå tillbaka och se efter, vad predikantskolan tycker. Han känner till, vad Gud har sagt i Sin Bibel, och den kraft som återspeglas för att bevisa, att Han är densamme i går, i dag och i evighet. Han är inte rädd, han talar bara om exakt, vad han vet är Sanningen. Och Gud står där och stöder Det med samma slags tecken och under, och med samma Ord. Det är en ängel!

²³⁹ Stefanus stod där och sa: ”Jag vet, vad jag talar om.” Han sa: ”Ni styvnackade och oomskurna i hjärtat och öronen, ni står

alltid emot Den Helige Ande. Liksom era fäder gjorde, så gör ni!" Han sa: "Vem av era fäder har inte dödat profeterna och sedan byggt deras gravar åt dem?"

240 Ni samfund, vem av er har inte gjort samma sak? Förstår ni? Bygger stora slott med vita väggar och bårhus och saker här omkring och talar sedan om Gud! Det är just ni som la Honom i bårhuset, det är just ni som la Honom i graven. Det var just det, som la honom i graven fordom, det var en stor kyrka med vita slott, ett samfund, fariséer och sadducéer som la in Honom där och sedan försökte bygga ett minnesmärke över Det.

241 Låt mig tala om för er, att Kristus är en levande Varelse. Han är inte någonting, som dog, Han är Någon som "uppstod från de döda och lever för evigt." Å, broder! Visst! Vad gör det? Det återspeglar vad? Det återspeglar *härifrån*, vad skulle det vara? Det skulle åt- . . . Vad är den sanna återspeglingen av Honom? Det första den då skulle återspegla, skulle vara Hans Namn. Är det riktigt? Det skulle återspegla Hans Namn. Nästa sak, som återspeglas, skulle vara Hans kraft. Förstår ni, vad jag menar? Det skulle återspegla allt, Han är.

242 Så om *det här* återspeglar sig till den här tidsåldern *här*, då är Han densamme, i allt som Han var! Oj, glory! Glory! Vad är det? Det återspeglar Honom som Han var, som Han är, som Han alltid kommer att vara, för det kommer direkt från Guds Tron. Jesus Kristus, densamme i går, i dag och för evigt, samme Gud, samma Makt, samma Härlighet, samma allting. Han är densamme i går, i dag och för evigt. Å, broder!

243 Låt oss gå bara en liten bit längre! Låt oss nu ta resten av den här 6:e versen här borta, i det 4:e kapitlet! Jag har några kommentarer nedskrivna här om det där, som jag vill skynda mig och komma fram till, om jag kan. Resten, nu, efter att man lämnar det här kap- . . . efter att vi lämnar den här versen, det går bara helt enkelt runt och säger, vad de gjorde. Låt oss se, om vi kan komma fram dit!

. . . *glas* . . . *glashav* . . . (Nu vet vi, vad det där var.) *mitt framför tronen*, . . . *fyra* levande Varelser, *väsendena* . . .

244 Hur många har nu en reviderad version av Bibeln, nu? I er reviderade version står det "levande Varelser". Ja, jag undrade, hur den här King James här kunde säga levande . . . Att det var *fyra "djur"*. Nåväl, jag skaffar mig en grekisk – grekisk ordbok och går tillbaka i bibelordboken och tar reda på, vad det där betydde. Här är nu, vad det är. Lägg nu noga märke till det! Det översatta ordet här, markera det nu, så att ni också kan slå upp det, för att vara säker. Ser ni, jag vill, att ni markerar, vad jag säger och . . . Om ni kan och vill. All right, den reviderade versionen säger "levande Varelser" i den. Titta nu!

Och . . . där . . . var fyra djur, som hade ögon framtill och baktill.

²⁴⁵ Och det fortsätter och beskriver ”djuren”, som vi ska komma till om en minut. *Djuret* här är representerat, nu. Har du en marginalnotis i din Bibel, om — om *djur*? Om du har det, gå över till den marginalnotisen! Jag ser att doktor Scofield har markerat det i sin. *Djuren* betyder, han har det här borta, det står ”levande Varelser”. Oj, oj! Titta nu. Det grekiska ordet är ”Z, o, o, m” . . . Rättare sagt ”Z, o, o, n”, är det, ”Z, o, o, n”. På — på grekiska heter det Zoon, vilket betyder ”en Varelse.”

²⁴⁶ Nu är det inte så . . . Om ni vill läsa det nu. Vi har inte tid. Jag tänkte läsa den, men det har jag inte gjort. Skriv ner Uppenbarelseboken 11, 13 och 17. Där, där det finns *djur*, i Uppenbarelsebokens kapitel 11, 13 och 17 kallas det för *djur* på samma sätt, men *djuren* där, där är tolkningen ”t-h-e-r-i-o-n,” therion. Ordet, det grekiska ordet *therion*, som betyder ”ett vilt, otämjt djur”. *Therion*, det betyder ”ett vilt, otämjt djur”.

²⁴⁷ Men Zoon betyder ”en Varelse,” ser ni, ”Fyra levande (Zoon) Varelser.” Inte de ”vilda” *djuren*, *therion*, utan ”Zoon, levande Varelser.”

²⁴⁸ Och *therion* är ”vilda, otämjda vildar”. Med andra ord, om ni tittar i det 11:e kapitlet, ”Roms vilddjur”. Det 13:e kapitlet, ”de Förenta Staterna”. Det 17:e kapitlet, ”både Förenta Staterna och Rom”, om kyrkosamfundet som har gått samman med katolicismen, det gör dem omvända, otämjda av Evangeliet. Oooh! Otyglade!

²⁴⁹ ”Pris ske Gud, vi kommer från den stora metodistkyrkan, baptisterna, presbyterianerna, pingst-samfundet. Vi vet vad vi talar om! Ingen leder. . . Ingen ska tala om någonting för oss!” Var så god! Otyglade! Oomvända! Utan naturliga känslor! Trolösa! Falska anklagare! Tygellösa! Och föraktar dem, som är goda! Har formerna för. . .

²⁵⁰ [Tomt ställe på bandet—Utg.] . . . gå igenom det här nu. Och jag skulle bara älska att få slita den där saken i bitar just nu, men jag. . . Så att det skulle komma med på det här bandet i alla fall. Men vi har inte tid att göra det. Nu, förstår ni. Hur många förstår? Säg ”Amen!” [Församlingen säger ”Amen!” — Utg.] Ser ni, de här är. . .

²⁵¹ Vad är Zoon, Z-o-o-n? Levande Varelser. Det kan uttalas *Zoon*, Z, o, o, n. Hur skulle ni uttala det, ”Zoon”? ”Zoon,” skulle jag säga.

²⁵² Och *therion* är t-h-e-r-i-o-n, ”*therion*,” ser ni. Det betyder alltså ”otämjda djur, vilda, primitiva.” Det är vad de där djuren. . . Ta din. . . Hämta din grekiska ordbok och gå tillbaka och se efter, om det där inte är samma ord! Titta där och se det! Hämta din — hämta din grekiska lärobok, hämta din Emphatic Diaglott! Ta nu reda på, om det där inte är sant, att det är sant,

att det betyder ”ett otämjt djur”, i Uppenbarelseboken 11, 13, och – och 17!

253 Och här i Uppenbarelseboken 4 betyder det ”en levande Varelse”, inte ett *djur*, men det kallas ”djur”, men det är det inte. Samma sak i Hesekiel 1:8, 1 till 28 är det. Kanske kommer till det om en minut.

All right, ”Otämjt, oomvänt, ett vilddjur”. Otämjt!

254 Men *de här* är ”levande Varelser”. Vad är de? De är inte Änglar. Jag ska säga er en sak, låt oss läsa i Uppenbarelseboken 5, tvärs över sidan! Uppenbarelseboken 5 och 11:e versen:

Och jag såg och . . . hörde rösten av många änglar
 (”änglar”, flertal) *runt omkring tronen* (”Och” är ett
 bindeord.) *och djuren och . . . äldste, . . .*

255 Ser ni, ”och”, ett bindeord. Förstår ni? De var inte Änglar, inte heller var de äldste, de var ”levande Varelser” vid Tronen. Å, älskar ni inte det här? Levande Varelser! De är inte Änglar, för det här bevisar det just här, ser ni:

. . . jag såg och . . . hörde rösten av många änglar runt
omkring tronen och djuren och de äldste, . . .

256 Nu finns det tre olika kategorier här. Jag hoppas att ni alla har fått tag i det här systemet här nere nu. Nu vill jag visa er. Det finns tre olika kategorier av det, tre olika sorter (Titta nu!) runt Tronen.

257 *Här* är Tronen. Det första vid denna Tron är nu fyra levande Varelser. Dessutom finns det tjugofyra (precis som *det där*) äldste som sitter på tronen, på sina – sina troner, små troner nedanför. Och runt omkring detta är det stora skaror av Änglar runt Tronen. Förstår ni, vad jag menar? De är olika allesammans, den ena olik den andra. *Där* finns Änglar, *här* finns äldste, och *här* finns levande Varelser.

258 Låt oss inte lämna det här på en minut. Låt oss bara stanna där en minut, ”levande Varelser.” Vad är de, om de inte är Änglar, om de inte är återlösta människor? Vad är de? Skulle ni vilja veta det? Här är min tolkning. Jag hoppas, att den är riktig, jag tror att den är det. De är Guds väktare av Hans Tron. Nu ska vi sudda ut det här om bara en liten stund. Nu förstår ni, att de är – de är varken Änglar eller människor. De är inte vilda djur. De är Varelser, ”levande Varelser.”

259 Här är nu Guds Tron. Och *de här* är Hans vakter. Låt oss läsa bara litet grand av det här och ta reda på det om några minuter! Ser ni, de är Guds Änglar, rättare sagt Guds vakter av Hans Tron, och de . . . Låt oss få tag i . . . Bara – bara en minut igen, låt oss gå tillbaka till Hesekiel! Jag – jag har skrivit ut de här sakerna här, och jag bara avskyr att gå förbi dem, jag vet att det här är en . . . [Blankt ställe på bandet. – Utg.] Låt oss gå tillbaka till Hesekiel,

1:a kapitlet, och låt oss börja med den 12:e till 17:e versen, bara en minut!

Och de gick var och en rakt fram, . . .

260 Nu ska vi titta om några minuter . . . Och ni minns den här sjunde versen här, nu, titta, hur de såg ut här borta i den 7:e versen i samma kapitel i Uppenbarelseboken, ”de fyra”!

Och det första djuret var likt ett lejon, . . . det andra djuret var likt en kalv, . . . det tredje djuret var ett ansikte . . . hade . . . som en människa, och de fyra djuren var lik . . . flygande örnar . . . det fjärde djuret . . . likt en flygande örn.

261 Då nu Hesekiel såg Guds Härlighet, såg han samma sak, som Johannes såg. Minns ni förra söndagen, hur vi fick ”Guds Härlighet,” och fick bilden, där Han lät ta Den tillsammans med oss? Minns ni det? ”Guds Härlighet”, samma sak som Hesekiel såg, samma sak som Johannes såg, här är Den idag. Det gör Jesus Kristus till densamme på Hesekiels tid, samma sak var här på jorden, samma Gud som är här med oss i dag, densamme i går, i dag och för evigt. Han som Var, som Är och som Ska Komma, ingången till själen, kroppen och anden, kopparhavet (Ordet), Den som gör vår själ helig och fyller den med Den Helige Ande. Samma sak, ser ni, precis densamme!

262 Titta nu på det här. All right:

. . . och anden . . . var de än gick, . . . nu . . . att gå, gick de, och de vände sig inte då de gick.

263 De kunde inte vända sig. Om de gick åt *det här* hållet, gick de som en människa, om de gick åt *det här* hållet, gick de som en örn, om de gick åt *det här* hållet, gick de som en oxe, om de gick åt *det här* hållet, gick de som ett lejon. De kunde inte gå bakåt! De måste gå framåt överallt, där de gick, vart och ett av djuren. Vad betyder nu ett *djur* i Bibeln? Kraft. All right, det betyder ”en makt”.

264 Nu:

Vad de levande varelsernas likhet beträffar, och deras utseende, så var de lika glödande eldkol, och liknade lampors utseende, den gick upp och ner bland de levande varelserna, och elden var skinande, och ur elden utgick ljus.

Det där är Gud. Från elden utgick Ljus, inte kosmiskt ljus, nu, evigt Ljus.

Och de levande varelserna sprang och vände (Låt oss se!) . . . de levande varelserna sprang och vände om, och som utseendet på en åskblix.

Då jag nu tittade på de levande varelserna, såg jag ett hjul på jorden bredvid de levande varelserna, med sina fyra ansikten.

Hjulens utseende . . . deras verk var liksom en beryll till färgen, och de fyra var lika varandra, och deras utseende och deras verk var . . . det var ett hjul i mitten av ett hjul.

²⁶⁵ "Vad är symbolen här, broder Branham? Vad är det?" Det betyder att de här vakterna — de här vakterna var Guds ark . . . De var på resa, rullande på hjul, då Hesekiel såg dem, men då Johannes såg dem, hade de redan kommit till sin rätta plats i Himmelen. Guds ark var på jorden, rullande på hjul, då de tog den från plats till plats, vilket betyder att den var på resa, de tog den hela vägen fram genom öknen och hela vägen in i templet osv., men nu är den upptagen, för Församlingstidsåldern är över, och den tas upp i Härligheten. Förstår ni? Den är stillastående nu, i Himmelen, med alla Änglarna osv. runt omkring den. Vi finner dem efter ett tag ta av sig sina kronor och falla på sina ansikten och ge Honom ära. Förstår ni? Det var Guds vakter i templet, av arken.

²⁶⁶ Kom nu ihåg Guds vakter vid arken, eller nådastolen. Kom nu ihåg det. Hur många, såg Johannes, hur många? Fyra. Hur många såg *han*? Han såg också fyra, fyra levande Varelser. Titta nu, de såg båda samma syn.

²⁶⁷ Och fyra är jordens tal. Visste ni det? Hur många vet nu, innan vi måste gå in på det, att fyra är ett jordiskt tal? Visst! Liksom de fyra hebreiska . . . Det är ett jord- . . . Det är ett jordens tal, för "befrielse, räddning." Håll nu det där i minnet, "räddning", för jag kommer att trycka riktigt hårt på det bara om en minut, riktigt hårt. "Räddning", ser ni! Nu fanns det tre av hebréernas barn i den brinnande ugnen, men då Den Fjärde kom, var det räddningen. Lasarus låg i graven i tre dagar, men när den fjärde kom, blev han befriad. *Fyra* är Guds tal för "räddning", så det visade, att de här Varelserna måste ha varit någonting, som hade med jorden att göra.

²⁶⁸ Jag hoppas, att ni inte är alltför hungriga nu. Jag hoppas att er andliga aptit är litet — litet större än er naturliga nu. Förstår ni? All right.

²⁶⁹ Lägg nu märke till: "De har ögon" (här i Hesekiel) "fram till och baktill och inuti." Låt oss bara läsa det där! Titta här, ser ni! Ni ser i det här, jag tror att de talade härigenom, "djur", fyra ansikten, som en örn, och vingar, fulla av ögon utanpå och innanför. Titta här:

Och de fyra djuren, och vart och ett av dem hade sex vingar omkring sig . . .

²⁷⁰ "Och de flög", osv., "och hade ögon utanpå, innanför och baktill." Det talade om deras intelligens. De visste vad som var, vad som är och vad som ska komma, för de var precis vid Sätet, så nära att de inte ens var mänskliga. Tempelvakter, rättare sagt inte tempelvakter (Tempelvakterna,

de etthundrafyrtiofyrtusen.), men detta är nådastolens vakter, Tronens vakter, Tronen, alldeles intill Gud, ”levande Varelser,” alldeles intill Gud, står där. Deras intelligens, de vet vad som var, vad som är, vad som ska komma. De hade ”ögon utanpå”, det visar, vad de kunde se, vad som skulle komma, ”ögon inuti”, vet allting nu, och ”ögon baktill”, som visste vad som var. Som var, som är, som ska komma, återspeglar genom församlingstidsåldrarna ”Han som Var, som Är och som Ska Komma, Jesus Kristus, densamme igår, idag och i evighet.”

271 Håll kvar dem nu! Vi ska driva den där saken rätt igenom svarta tavlan om några minuter. Ge akt på den! Bara en minut, nu.

272 Det uppenbarar deras intelligens, och det visade, att de visste, vet. De kände till hela framtiden och nutiden och det förflutna, och allting om det!

273 Och deras . . . De var outtröttliga. De blev aldrig trötta. De kunde inte vara någonting, som har med människan att göra, hon tröttnar. Men de var outtröttliga, de sjöng ”Helig, helig, helig! Helig, helig, helig! Helig, helig, helig, Herren Gud Allsmäktig! Helig, helig, helig!” hela dagen och hela natten genom alla tider. ”Helig!”

274 Låt oss gå tillbaka bara en minut! Låt oss gå tillbaka! Jag har ett Skriftställe i åtanke, Jesaja 6, riktigt kvickt. Titta! Jesaja såg samma sak, precis exakt.

275 Varenda syn från Herren . . . Det där är, vad jag säger. Om de syner vi får idag, inte är exakt bibliska syner, då är de fel. Om de återspeglar, rättare sagt, varenda uppenbarelse, som visar Gud något annorlunda, än vad Han alltid var, det är en felaktig uppenbarelse. Hela Församlingen är byggd på det, Matteus 17.

276 Låt oss se, Jesaja, 6:e kapitlet. Den här unge profeten hade lutat sig mot den gode kungens armar, och han hade köpt honom alla slags fina kläder. Och han var profet, och han klarade sig bra där . . . Men en dag dog kungen, så han måste — han måste klara sig själv. Så han gick ner till templet för att be. För han började komma ut från platsen, där kungens plats var, för att då få en . . . Den gode gamle kungen var en god helig man. Men han kom ut och såg, hur folket levde, så han gick ner i templet. Lyssna nu!

Det är, då konung Ussia dog, såg jag också Herren sitta på en tron, hög och upphöjd, och hans mantelsläp fyllde templet.

277 Glory! Vad är ”Hans mantelsläp”? Där är det, ”Änglar, Varelser,” Hans släp, som följde Honom. Släpet är det, som kommer bakom, förstår ni?

. . . hans mantelsläp fyllde templet.

Och ovanför det stod seraferna, och var och en av dem hade sex vingar, med två täckte han sitt ansikte, . . . med två täckte han sina fötter, och med två flög han.

Och en ropade till en annan och sa: Helig, helig, helig är härskarornas HERRE, hela jorden är full av . . . härlighet.

Och dörrposterna rörde sig då av hans röst, som ropade, och huset fylldes av rök.

278 Oj! Oj, oj! Det där visar, att de där synerna är precis exakt de samma för var och en av de där männen. ”Helig, helig, helig!” De är outtröttliga, dag och natt, ”Helig, helig, helig, till Herren!”

279 Låt oss gå tillbaka bara ett ögonblick nu, för att vara säkra på, att vi har förstått de här männen rätt! Första gången, som de här vakterna nämndes, är i 1:a Mosebok. Kom nu ihåg, att allt, som vi predikar, måste komma från 1:a Mosebok till Uppenbarelsboken. När som helst, om ni vill fråga om någonting, kom och fråga mig! Förstår ni? Det måste vara hela Bibeln, inte bara en del av den, för Gud förändras inte! Det Han var i 1:a Mosebok, är Han i dag, och Han var det i medeltiden. Han är alltid densamme! Förstår ni? I 1 Mosebok, nu, då de här keruberna . . . Det var så, jag hittade dem, jag måste gå tillbaka för att ta reda på, vad de var i begynnelsen.

280 Låt oss slå upp 1 Mosebok 3:24, bara för ett ögonblick nu! 1 Mosebok, det 3:e kapitlet och den 24:e versen. Älskar ni Det? [Församlingen säger: ”Amen!” — Utg.] All right. Låt oss nu börja med ungefär den 22:a versen! Jag — jag bara tycker om Det Här! Det här är någonting, som jag bara vill stoppa in här, bara litet extra, men det kan göra en hel del nytta en dag.

Och HERREN . . . sa: Se, mannen har blivit . . . en av oss, . . .

281 Nu, mina älskande och dyrbara och kära systrar (Låt mig lägga ut det så här!), tänk inte, att jag kastar en skugga över kvinnlighetens lojalitet och dess älskvärda, dyrbara juvel! Jag försöker här visa, vad en kvinna . . . Snälla! Och till er på ljudbandet, ni kvinnor som kommer att lyssna på det här bandet, jag försöker inte håna er, jag är bara en Herrens tjänare till att komma med Ljus. Det lägsta och mest omoraliska och smutsigaste på jorden är en kvinna, då hon är dålig. Och den värdefullaste juvel som finns för en man, förutom hans frälsning, är en god kvinna. Och jag talar till den där låga, omoraliska, urartade. Och jag ska visa er just här, medan vi håller på med det, skulle lika gärna kunna visa er, varför jag . . . Att Bibeln lär, att kvinnor inte ska vara predikanter, pastorer, lärare eller något annat i församlingen. Lyssna nu bara till det här!

Och HERREN . . . sa: Se, mannen har blivit . . . en av oss, (Han sa aldrig, att kvinnan har blivit en, ”mannen har

blivit en.”) . . . *och känner till gott och ont, . . .* (Kvinnan gjorde inte det, hon blev bedragen. Ser ni det?)

282 Nu sa Paulus: ”Jag tillåter inte en kvinna att undervisa eller ta sig någon myndighet, utan . . . För Adam utformades först och sedan Eva. Och Adam blev inte bedragen, men kvinnan blev bedragen.” Så hon blev inte en av Gud. Hon visste ingen skillnad, hon blev bedragen. Får ni tag i det? Om ni gör det, så säg ”Amen,” så jag . . . [Församlingen säger: ”Amen!” — Utg.]

. . . *HERREN . . . sa: ”Se, mannen har blivit . . . en av oss, så att han känner till gott och ont, och vet. . . Och nu, så att han inte räcker ut sin hand och tar även av livets träd, och äter, och lever för evigt.”*

Därför sände HERREN . . . bort honom från Edens lustgård för att odla den jord, från vilken han var tagen.

Så han drev ut människan och han satte Keruber öster om Edens lustgård, och ett flygande svärd. . . ett flammande svärd som vänder sig åt alla håll, (Ser ni de fyra djuren? Det finns bara fyra håll, man kan gå åt, ser ni: öster, norr, väster och söder. De här Keruberna hade ett flammande svärd vid porten till lustgården. . .) för att skydda vägen till livets träd.

283 För om människan någonsin fick tag i Livets Träd, skulle hon kunna leva för evigt.

284 Och de här Keruberna, som nämns först, ställdes vid lustgårdens östra port och gick åt fyra håll. Jag borde ha gjort det där litet annorlunda. Jag kan inte göra Guds order osv. rättvisa, men jag — jag bara . . . Så att ni vet, vad jag menar. *Där* är Edens lustgård. Och det här är porten just här, den öppnas här, svänger ut, och vid den här porten var Keruberna. Keruber! Och kom ihåg att det inte står ”en Kerub”, det står ”Keruber”. Keruber placerades där för att vakta vad? Livets Träd. Det var det, de skulle vakta, vägen till Livets Träd. Vägen, vem är Vägen? [En broder säger: ”Jesus.” — Utg.] Varifrån reflekteras det? *Här* är den heliga platsen, *här* är Keruberna.

285 Titta nu, skriv ner allt det här! *Här* är det heliga — det heliga. . . det här Allraheligaste, det Allraheligaste, *det här* är den heliga platsen, och *här* är havet, och *här* är ljuslamporna, de sju, som reflekterar Ljuset *härifrån*, in *hit*, in *hit*, in *hit*, in *hit*, in *hit*. Förstår ni? Vad reflekterar de? De vaktar och reflekterar med Guds Eld vägen till Livets Träd. Ser ni, det kan inte komma *här* bortifrån presbyterianska predikantskolor eller pingst-predikantskolor, det måste komma *Härifrån* och reflektera Ljuset. All right.

286 Ni lägger märke till att de här — de här Keruberna, som Johannes såg här, måste ha varit intresserade av att bevara Livets Träd, så de måste vara intresserade av mänskliga varelser. Eller läs 1 Mosebok, kom tillbaka till 1 Mosebok igen: ”De

skyddade Livets Träd, vaktade Det, Livets väg." Livets väg! Hur är vägen? Jesus sa: "Jag är den där Vägen. Jag är det där Brödet, som kom från Gud ut ur Himmelen. Om en människa äter det här Brödet, kommer hon att leva för evigt." Nu finns det en Väg tillbaka till detta Livets Träd. Får ni tag i det?

²⁸⁷ Vid det här nu, vill jag nu visa och göra det här säkert: det är ett altare. Nu måste det här ha varit ett altare i Edens lustgård. Jag ska tala om för er varför. Kommer ni ihåg, att både Kain och Abel kom fram hit för att tillbe? Så det visar, att Guds altare flyttades och ställdes här i Edens lustgård, och den enda vägen tillbaka till Eden är genom altaret. Var så goda igen, ser ni, tillbaka till Eden genom altaret. Och de skulle skydda den där vägen där, vakta den, så att de inte kunde komma tillbaka dit, förrän det här altaret var täckt med blod.

²⁸⁸ Å, Gud, kan folk inte se det? Ser ni, ingenting annat än Blodet! Det måste finnas en försoning, en nådastol där, detta domens altare måste bli en nådastol, och på det här altaret, om Blodet lyfts av, kommer Guds vredes eld på domens Dag att stå där för att vakta det där Trädet igen. Bara en enda sak kommer att komma in genom den här porten till Eden igen, det kommer att vara genom Jesu Kristi Blod. Förstår ni det?

²⁸⁹ Lägg nu märke till det. Ja, Kain, nu . . . Å, *här* är Kain, och *här* är Abel, Abel. All right. Nu kom båda pojarna fram till den här porten för att tillbe. Är det riktigt? Så det måste ha varit Guds altare. Är det riktigt? Och framför det här altaret byggde de i stället ett annat altare. *Här* är Guds sanna altare, det är i människans hjärta. Sedan finns det ett annat altare *här* nere, som representerade det Allraheligaste på den heliga platsen.

²⁹⁰ Å! Å! Jag känner för att tala i tungor. Oj, oj, Härligheten hos . . . Kan ni inte se, att Den är fullkomlig? Lägg bara märke till det! Å, orsaken till att jag sa det, är att jag inte kan hitta tillräckligt med ord i min egen engelska dialekt för att uttrycka min känsla. Ser ni, någonting måste uttryckas.

²⁹¹ Som broder Rowe, en diplomat hos president . . . Omkring fyra eller fem olika presidenter, han sa: "Å, broder Branham, en kväll kom jag till mötet." Han sa: "Jag visste inte vad jag skulle göra," Han sa: "Jag stod där ute." Och han sa, "Å," sa han, "Jag har älskat Herren hela mitt liv." Han sa: "Jag har varit "episkopal" (tror jag). Han sa: "Och jag tyckte, att jag kände Herren." Han sa: "Och en kväll såg jag mig omkring, jag visste inte vad jag skulle göra." Han sa: "Jag — jag ville inte gå in för aldrig det, men" sa han, "jag hörde Ordet komma fram. Å, Det började komma." Han sa: "Jag började gå fram och tillbaka utanför tältet, gick fram och tillbaka", och, sa han, "plötsligt kunde jag inte vänta på att komma till dörren, jag kröp in under den då man inbjöd till altaret och sprang till altaret och föll ner,

och sa: "Herre, jag är en syndare!" Och han sa: "Då fyllde Han mig med Sin Helige Ande."

²⁹² Och han sa: "Jag kan tala åtta olika språk.", för han är diplomat. Förstår ni? Han är en... Han är i en... Han — han är diplomat hos presidenten, och... Hela vägen från Woodrow Wilson och framåt. Han var diplomat hos var och en av våra presidenter, utrikesdiplomat, kan tala vilket främmande språk som helst. Han sa: "Jag kan praktiskt taget alla kända skriftspråk i världen." Men han sa: "Jag var så full av härlighet, att jag inte kunde använda något av dem för att prisa Honom, så Herren gav mig ett helt nytt från Himmelen för att prisa Honom med." Å! Å! Var så goda!

²⁹³ "Vaktar den här porten." Kain och Abel kommer fram hit för att tillbe. Så det måste ha varit ett altare, som de vaktar. Är det riktigt, de här Keruberna?

²⁹⁴ En annan sak, lägg märke till, att här är ännu ett bevis! Kain... Ge akt på Bibeln nu! Jag skulle vilja, att ni slår upp det, men det... Bry er inte om det, ni får tag i det i 1 Mosebok. All right, titta! Kain gick ut, Kain gick ut från Herrens Närvaro, från porten till lustgården. Så Herrens Närvaro måste ha varit vid altaret, och altaret var vid porten. Glory! Å! All right. Det är Guds bostadsort, vid Hans altare. Nu gick Kain ut från Herrens Närvaro, från den platsen. Vill ni skriva ner det? 1 Mosebok 4:16, om ni vill skriva ner det. Har ni nu fått med allt det där nu, skrivt ner det?

²⁹⁵ Nu har jag någonting annat, som jag vill rita upp här, bara en minut. Jag hoppas bara, att inga av era böner bränns, eller något annat på er... Lägg nu märke till... Låt dem brännas, det är all right, de kommer ändå att förgås. Låt oss — låt oss här tänka på, att det här är — det här är det, som är — det som är verkligt!

²⁹⁶ Moses togs upp till Himmelen, Moses togs från jorden upp till Himmelen och såg Guds altare. Är det riktigt? Jag försöker bevisa min poäng här. Ni vet, vad jag försöker göra, eller hur? All right. Han for upp till Guds Närvaro. Och då han kom ner från Guds Närvaro, sa han: Mo... Gud sa till Moses: "Gör allting på jorden som en mönsterbild av Himmelen!" Är det riktigt? All right.

²⁹⁷ Då han nu sedan gjorde det, då han gjorde Förbundsarken, satte han in två Keruber till att vakta arken. Ser ni, vad det är? Det var templet... Det var altarets, Tronens vakter. De två Keruberna, han sa: "Gjut dem av koppar och sätt deras vingar så, att de rör vid varandra så *här!*", för det var exakt, vad han såg i Himmelen.

²⁹⁸ Det där är exakt, vad Johannes såg i Himmelen, de där fyra Keruberna på de fyra sidorna av arken vid Tronen i Himmelen. De var arkens vakter. Keruberna, vakter vid nådastolen.

299 Om ni vill läsa det där Skriftstället (vi har inte tid att gå till det), så skriv ner 2 Mosebok 25:10-22.

300 Nu vaktar de nådastolen, då Gud är i Sin Shekinah-härlighet. Var fanns Shekinah-härligheten? Vid nådastolen. Är det riktigt? De vaktar den där Shekinah-härligheten. Hmm! Huitt! Lyssna, vänner! Då visar det, att alla skojare inte kan komma dit och ta av Det Där. Man måste vara förberedd, innan man kommer in i Dess Närvaro.

301 Titta på Aron, i förebilden! Innan... Kom nu ihåg, att församlingen på den tiden inte ens kunde närma sig den på något sätt. Men då Aron gick in... Hur många gånger fick han gå in i Det? En gång om året. Hur måste han...? Han måste ha på sig vissa kläder, som var gjorda av vissa händer, en speciell sorts kläder. Han var tvungen att vara klädd på så sätt. Han hade ett granatäpple och en klocka, som varenda gång han gick spelade "Helig, helig, helig, för Herren". Han närmade sig nådastolen med blodet.

302 Och han måste smörjas med en viss olja, parfymerad med en viss parfym gjord av Saronrosen. Och Jesus var denna Saron Ros. Och lägg märke till att en ros är någonting vackert, den har parfym i sig. Men innan parfymen kan komma ut, måste rosen krossas, och då pressas parfymen ur rosen. Jesus var i sitt liv det vackraste liv, som någonsin har levats, men Han kunde inte förbli så, för Han måste smörja Sin Församling (för att närma sig Sin Helighet), så Hans liv pressades ut. Och samme Helige Ande, som var över Honom, har utgjutits över Församlingen, och Han gör Sig till densamme i går, i dag och för evigt, Saron Ros, dess parfym. Den person, som närmar sig detta Allraheligaste, måste smörjas med samme Helige Ande. Och då han går, "Helig, helig, helig för..." (Inte med en cigarr i sin mun.) "Helig!" (Inte med sin krage bakvänd.) "Helig, helig, helig", klädd i Jesu Kristi helighet. Mmm! Så underbar du är! Å!

303 "Nådastolen", nu. Nu är nådastolen i hjärtat, sätet där Hans – Hans Härlighet lyser fram i alla Hans barn, Shekinah-Härligheten i människohjärtat. Här är det mänskliga hjärtat. Är det riktigt? Är det där nådastolen? Hur kommer man genom det in i Det Där genom de här olika systemen? Genom sin egen vilja, egenviljan. Kommer in *hit*, och genom *där*, kommer ut *vad*? Shekinah-Härligheten. Vad – vad är Shekinah-Härligheten? Den är Guds Närvaro. Och då en man går, eller en kvinna, återspeglar han Shekinah-Härligheten. Han går inte in i spelhål och – och håller igång, och går ut här och förnekar Ordet. Oavsett vad människorna säger, har han sitt hjärta inställt på en enda sak: Gud. Och om han verkligen är kallad av Gud, så återkastar Jesus Kristus Sig själv genom honom med Shekinah-Härligheten, och gör samma saker, som Han gjorde fordom, uppenbarar samma Evangelium, predikar samma Ord, samma

Ord uppenbaras i samma mått, som det gjorde då, precis liksom det verkligen var vid Pingsten, så mäts det ut igen. Oj, oj!

³⁰⁴ "Nådstolen". Hesekiel och Johannes såg båda samma saker. Lägg nu märke till, att vi just håller på att komma till slutet, bara om en liten stund. Nu är det här, jag vill att ni ska få någonting. Å, var snälla och missa inte det! Hur många vet nu, att de här Keruberna var *levande Varelser* och inte djur? De var... En högre ordning.

³⁰⁵ Är nu en Ängel en högre ordning än en människa eller en lägre ordning? All right, sir. Vilken är den störste, en Guds son eller en Ängel? Guds son! Vilken skulle Gud höra bäst, en Ängel som står där framför Honom och ber om någonting, eller en av er alla som ber? En av er alla! Ser ni, för att ni är söner och döttrar. De är — de är tjänare. Förstår ni? De är tjänare, och ni är söner och döttrar. Så se, vilken auktoritet ni har, vi är bara rädda för att använda den.

³⁰⁶ Nu vill jag, att ni ska lägga märke till det här, det här är vackert. Oj, oj! Låt mig komma hit bort och hoppa över en del av det här, så att jag kan komma fram till det här! Ta fram era pennor nu, här är vad jag verkligen ville, att ni skulle rita ut. [Broder Branham ritade på svarta tavlan — Utg.] Det kanske är bäst, att jag gör den där litet mindre. Då nu Israel på sin resa slog läger, titta nu noga på det här, slog de läger: en, två, tre, fyra. (Nej, jag tror, att jag har fel.) En, två, tre, en, två, tre, en, två, tre, en, två, tre, det var så, de slog läger runt nådstolen. Nu vet jag, att ni alla vet det, ni har sett och läst i Gamla Testamentet.

³⁰⁷ På den östra sidan, nu, östra sidan, precis *här*, jag ska skriva ner det, så att ni är säkra på att få tag i det. Öster, den östra sidan var alltid Juda. Det här är porten, J-u-d-a, Juda. Och hos Juda... Där var hövdingen för tre stammar med sin fana, tre stammar med sin fana, Judas fana. Som ni minns... Hur många har sett *De Tio Budorden*, Cecil DeMilles *Tio Budorden*? All right. Eller så läser ni det just här i Skriften, där i Skriften, rättare sagt, där var Juda på den östra sidan. All right.

³⁰⁸ På den västra sidan, *här* nere, (Skriv ner det nu, ni läser det just... Det är i 2 Mosebok, osv., då de kom ut.) fanns Efraim, E-f. Och han hade tre stammar med sin fana. All right, Efraim.

³⁰⁹ Och på den södra sidan, nu, fanns Ruben, R-u-b, med tre stammar, och deras fana.

³¹⁰ Och på den norra sidan fanns Dan, Dan med tre stammar, och tre stammar och deras fana. All right.

³¹¹ Det var nu så, de slog läger. Kom nu ihåg, låt oss nu läsa i Skriften, nu, så vi får det här precis exakt rätt. Jag börjar borta i den 7:e versen:

*Och det . . . djuret liknade ett lejon, och det andra . . .
liknade en kalv, (eller en ung oxe) och det tredje djuret*

liknade en människas ansikte, och det fjärde djuret var . . . och . . . fjärde djuret liknade en flygande örn.

Och de fyra djuren hade vart och ett sex vingar runt sig, och de var fulla med ögon inuti, och de vilade inte varken dag eller natt och sa: "Helig, helig, . . . Herre Gud Allsmäktig, som var, som är och ska komma."

Och då dessa djur gav ära och heder och tack åt honom, som satt på tronen, som lever för alltid och alltid,

föll de fyra och tjugo äldste ner inför honom, som satt på tronen, och tillbad honom som lever för alltid och alltid, och kastade sina kronor — kastade sina kronor framför tronen och sa:

"Du är värdig, å Herre, att få härlighet . . . ära . . . makt, för du har skapat allting, och för ditt nöjes skull är det skapat."

³¹² Nu ska ni se upp, nu. På östra sidan — östra sidan såg han vilket slags ansikte? Om ni lägger märke till det, var det ett lejon, l-e-j-o-n, det där var fanan. Det var — det var Judas vanliga fana. För Han är . . . Jesus kom från . . . Sant! Och Han är Lejonet av Juda stam.

³¹³ Hur många har nu någonsin sett djurkretsen? Många av er vet, vad den är: stjärntecknen. Förstår ni? Det var Guds första Bibel. Var börjar den nu, den första i djurkretsen, det första tecknet? Det är jungfrun! Är det riktigt? Och vilken är den sista? Leo, lejonet. Kristi första och andra Tillkommelse, alltsammans därigenom. De får den korsade kräftan . . . Rättare sagt den korsade tidsåldern är precis, där det är korsade fiskar, vilket är kräftans tidsålder, och vi lever precis igenom den.

³¹⁴ Och lägg märke till i pyramiden, då han byggde den på Enoks tid, fanns varenda sten där inne. De kunde mäta de där sakerna precis exakt och förutsäga krigen osv. Allting är fullständigt utom Toppstenen. Varför? Har ni lagt märke till det på er dollarsedel? Ta ut den och titta efter, toppen är borta på den. Varför? Den blev aldrig påsatt. Kristus är Toppstenen, som förkastades. Han var den förkastade Toppstenen. Han kommer tillbaka ganska snart. Ge akt på, hur den där Församlingen långt tillbaka i den lutherska tidsåldern var mycket vid i botten, sedan blev en minoritet, litet mera minoritet, litet mera, tills den kommer ända ner, sedan den lämnar pingst-tidsåldern, sedan kommer ända dit ner, att varenda sten passar in precis, så den där toppen kan sättas på där, en Församling som kommer att ha med sig Jesus, densamme igår, idag och i evighet. Precis så fullkomlig, som den kan vara!

Nu var han Lejonet av Juda stam.

315 Nu vet vem som helst, som någonsin har läst Bibeln, vilket Dans nummer var, eller vad – vad Dan . . . Å, jag menar vad, ja, vad Dan var. Hans, han var en örn. Det är riktigt. Han var en örn. Någon som har läst Bibeln. Han var en örn.

316 Nu var Ruben människan. Han var den förste, den svagaste i skaran. Sa inte Jakob så i 1 Mosebok 49? ”Ruben, du är den förste av min kraft, men liksom vatten, du gick upp i min säng och orenade min säng.” Han levde med sin fars bihustru. Ser ni, det är den mänskliga varelsens omoral. Förstår ni? Djuret har inte den där omoralen, lejonet, inget av de där sakerna har den, men det har människan, springer med den andre mannens hustru osv. Precis liksom . . . Precis samma sak, allt är fullständigt.

317 Det här här nere, nu, *det här*; Dan var en örn. Och *det här*, Ruben var människans ansikte. Och Efraim är oxen. Får ni tag i bilden där nu? Efraim . . . Det var på det där sättet, de slog läger i Bibeln.

318 Om ni nu lägger märke till det, så är Dan hövdingen för tre stammar, Juda är hövdingen för tre stammar, Ruben är hövdingen för tre stammar, och Efraim är hövdingen för tre stammar. Tre gånger fyra är tolv, tolv av Israels stammar. Ser ni, var och en med sin fana, och Judas fana var ett lejon. Rubens fana, människan. Efraims fana, en ox. Dans fana var en örn.

319 Titta nu tillbaka här på vad Johannes sa: ”Och ett hade ansikte . . .” Låt oss läsa här nu, bara se efter, om det inte är så, att samma sak var lika i Himmelen!

. . . det första djuret var likt ett lejon, (Juda) . . . det andra djuret var likt en kalv, (det är en ung ox) . . . det tredje djuret var en människas ansikte, och det fjärde djuret var . . . en flygande örn.

320 Precis exakt som Israels stammar slog läger runt omkring, vaktade, de är jordiska väktare av rätten till arken. Å, Halleluja! Ser ni det inte?

321 Här! Nåd, n-å-d-a-s-t-o-l-e-n, ”nådstolen”. Ingenting kunde komma i närheten av den utan att korsa de där stammarna. Korsa vad? Lejonet, korsa människan, människans intelligens, och korsa arbetshästen, som en ox, eller korsa örnen, dess snabbhet. Förstår ni? Himmelen, jorden, däremellan och runt omkring, förstår ni, de var vakter. Och ovanför det fanns Eldstoden. Broder, ingenting rörde nådstolen utan att närma sig . . .

322 Och det enda som kunde närma sig den var genom blodet. Aron gick in dit en gång om året med blodet. Ser ni det nu? Se upp nu! Varenda hövding för tre stammar vaktade nådstolen, Gamla Testamentets nådstol. Har ni nu antecknat det där allesammans? Här är nu något alldeles nytt, broder. Lyssna till det här, sedan ska vi gå. Kom nu ihåg, att det där var Gamla Testamentets vakter! Hur många har någonsin läst det

i Bibeln, så ni vet, att det är rätt? Ser ni, det där är Gamla Testamentets vakter.

³²³ Nu lever vi i en annan tidsålder. Glory! Å, jag älskar den här tidsåldern! Gör inte ni det? Nu har Gud idag en nådastol, som ska vaktas. Tror ni det? Var finns nådastolen? I människans hjärta. När kom den in i människans hjärta? På Pingstdagen, då Den Helige Ande (som är Gud) kom in i det mänskliga hjärtat. Är det riktigt? Låt oss nu markera det här här nere och göra oss i ordning att rita ut det, om ni vill! Pingst, P-i-n-g-s-t, jag sätter Pingst. Det här är nådastolen, Den Helige Ande. Sätt här inne . . . Jag ska säga er en sak, låt oss göra det mer träffande, låt oss sätta in "Duvan" här, vilket betyder . . . Fågeln, ser ni. All right, att vakta nådastolen, har nu Gud vakter för nådastolen idag? Den där, nu . . . Titta nu, så vackert den är utritad!

³²⁴ Jag satt här om dagen och såg det här, och jag bara hoppade upp och sprang runt och runt och runt stolen, och sa: "Glory! Glory! Glory! Glory," runt, runt. Charlie, jag kommer att bete mig värre än jag gör uppe i skogen någon gång. Syster Nellie, om jag betar mig så här kommer du att kasta ut mig ur ditt hus rätt så fort. Eller hur? Å, jag hade bara en härlig stund. Ge nu akt på, vad det var, vad Herren gjorde!

³²⁵ Pingsten nu, efter pingsten skrevs en Bok om (Vad?) Den Helige Andes Gärningar, A-p-g. Är det riktigt? Vad börjar Apostlagärningarna med, det första för att komma in i frälsningen? Apg. 2:38. Här någonstans är det där sista. Är det riktigt? "De fylldes allesammans med Den Helige Ande och började tala med andra tungor. Och Petrus ställde sig upp och predikade en predikan för dem. De sa: 'Vad kan vi göra? Hur ska vi komma in i det där?' Han sa, Apg. 2:38: 'Omvänd er och låt er döpas, varenda en av er, i Jesu Kristi Namn.'"

³²⁶ Kom nu ihåg, att Gud har några vakter för den där – för den där nådastolen! Vad är den där nådastolen, som de vaktar? All right. M-a-t-t, Matteus till öster, Lukas, Lukas, Markus och Johannes. Alla de fyra Evangelierna bekräftar Apostlagärningarnas Bok, som skulle komma, de vaktar den, var man än vill titta på den.

³²⁷ Låt oss bara ta ett, bara ett, vi har inte tid. Jag har tjugo eller fler nerskrivna här, men låt oss bara ta ett om det här ämnet, frälsningen. Kommer vi att få tid att be? Nej, klockan är ett, så jag antar, att vi inte kommer att få det, med mindre ni allesammans vill be för de sjuka. Nu har jag . . . Jag har bara gott om tid. Förstår ni? All right.

³²⁸ Lägg nu märke till det här! Matteus, Markus, Lukas och Johannes, vad är det? Ett jordiskt antal av Evangelierna, fyra. All right, lägg märke till det!

³²⁹ Matteus 28:19, nu. 28, nu, det är dit ni treenighetsbröder går, 28:19. All right. Matteus säger i den sista delen av

kapitlet: ”Gå ni därför, undervisa alla nationer, döpande dem i Faderns, Sonens och Den Helige Andes Namn!” men här kommer Pingsten, och Petrus sa: ”Omvänd er och låt er döpas i Jesu Namn.”

³³⁰ Någoting är fel där. ”Matteus, är du den där vakten vid östra porten?”

³³¹ Hur är porten? Porten är vad? Jesus. Jesus sa: Trång är porten.” Är det riktigt? Det stavas . . . Hur stavas det, s-t-r-a-i-t eller s-t-r-a-i-g-h-t? *S-t-r-a-i-t* betyder ”vatten”, ”vattnet är porten”. Hur kommer man in? ”Omvänd er, varenda en av er, och låt er döpas i Jesu Kristi Namn,” låser upp portarna. Ja! Huitt!

³³² ”Å, men, broder Branham, du har ju Matteus 28:19 där nere.” Det är exakt rätt. ”Men, Matteus, är du en vakt för den?”

”Javisst, jag är hela vakten.”

³³³ Slå nu upp Matteus 1:18 och se efter, vad det står, se om det skyddar — skyddar det här! Se efter, om Matteus 1:18 skyddar Matteus 1 . . . 28 och Apostlagärningarna 2:38. Se efter, om det skyddar det!

Nu var det så här med Jesu Kristi födelse . . .

”Här är Gud Fadern, Gud Sonen, Gud Den Helige Ande,” försöker de säga.

. . . Jesu Kristi födelse var det så här: Då hans mor Maria var trolovad med Josef, innan de kom tillsammans, befanns hon vara med barn av Den Helige Ande.

Vilken av dem? Det gjorde dem båda till Ett!

Och detta var . . . allt . . . skedde, att . . . Och se, . . .

Josef, hennes man som nu var en rättfärdig man, . . . inte villig att göra henne till ett offentligt exempel, hade för avsikt att skilja sig från henne på det här sättet.

. . . se, då kom Herrrens ängel ner och kom till honom (Som ni vet.) och sa: Josef, du Davids son, frukta inte att ta till dig Maria, din hustru! Ty det som är avlat i henne är av Den Helige Ande. (Förstår ni?)

Och hon ska föda en son, . . . de ska kalla hans namn JESUS: . . .

Det var . . . allt . . . gjort för att det skulle uppfyllas . . . genom profeten . . .

Att en jungfru ska bli havande . . . (Jesaja 9:6) . . . en jungfru ska bli havande och . . . föda en son, och de ska kalla hans namn . . . [Församlingen säger: ”Emmanuel.” — Utg.]

³³⁴ Skyddar han det? ”Fader, Son och Helig Ande,” Fader, Son och Helig Ande, bara detta: titlar till det här enda Namnet. Så

vakten står precis där för att stödja det. Får ni tag i det? Oj, oj! Hur många känner till det där, nu? Här är det! Han är en vakt.

³³⁵ Låt oss nu bara . . . Jag har en hel hög andra om frälsningen, ta de här andra! Men om vi nu ska ha en bönekö om bara en minut, i bara ungefär tio minuter, så låt oss försöka någonting annat här bara en minut! Låt oss ta några Skriftställen nu! Var skrev jag det här? Här är de. All right.

³³⁶ Låt oss nu ta och se efter, om Matteus här uppe nu kommer att skydda den för gudomlig helbrägdagörelse! Har ni era pennor osv. nu, så att ni kan skriva ner det här? All right. Se efter, om Matteus delar . . . , kommer att skydda det! Låt oss ta Matteus 10:1!

³³⁷ Låt oss ta och se om Johannes . . . Bara ett eller två, låt oss ta två, eller ett eller två av vad de här är, Johannes 14:12 och 15:7.

³³⁸ Se efter om de skyddar Gudomlig helbrägdagörelse runt Guds tron! Markus 16, Markus 11:21 och 22.

Lukas 10:1 till 12 och Lukas 11:29 till 31. Låt oss läsa några av dem, se efter om de skyddar, se om de skyddar rätten till gudomlig helbrägdagörelse liksom de skyddar porten till dopet i Jesu Namn! Vi kan gå igenom vart och ett av dem. Det är riktigt.

³³⁹ Låt oss nu bara gå tillbaka och se på Matteus 10:1! Gå bara tillbaka nu, så att vi . . . Och sedan ska vi avsluta om ungefär fem, tio minuter till, högst, om Herren vill. All right, låt oss få Matteus 10, se efter om Matteus skyddar Apostlagärningarna!

³⁴⁰ Trodde ni, att — att Gud inte sätter en vakt omkring Sitt Ord? Se efter, om inte den där oxen, lejonet, människan, örnen fortfarande sitter vid de där portarna just här på jorden just nu! Här är Evangelierna, de fyra Evangelierna. Förstår ni? Och lägg märke till det, åt alla håll de gick, gick de rakt framåt! De motsäger inte varandra, de instämmer med varandra. Förstår ni? Den ene går med en människas slughet, den andre går med en örns snabbhet, den andre är pastor . . . Den ene är evangelist, flyger som en evangelist, ser ni, den andre är pastor, den andre är robust, den andre är smart. Förstår ni, skyddat på alla sidor, Gud skyddar detta Den Helige Andes Evangelium! Tro på Det, broder! All right.

³⁴¹ Låt oss nu ta Matteus 10:1!

Då han hade kallat till sig sina tolv lärjungar, gav han dem makt . . . (Himm!)

De samlades i den övre salen,
Alla bad i Hans Namn,

Döptes med Den Helige Ande,
 Och kraft till tjänsten kom.
 Vad Han gjorde för dem den dagen
 Kommer Han att göra för dig likaså,
 Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
 dem.

342 Å, ge bara barnet nappen bara en minut, nu! Lyssna bara, lyssna noga!

. . . och gav dem makt över orena andar, . . .

343 Många pastorer låter bara de orena andarna stanna kvar i sin församling, kvinnor klär sig, uppför sig, kortspel, bingspel, danser, soppsupéer, varenda . . . Å, nåd!

. . . mot orena andar, för att driva ut dem och för att bota alla sorters sjukdomar och alla sorters åkommor.

344 Ser ni vakten, som sitter där vid porten? Evangelievakten som stöder Apostlagärningarnas bok, som höll på att skrivas!

345 Nu hörde jag en stor lärare för inte så länge sedan säga att . . . En . . . En stor man, fin man, jag mötte honom, skakade hand med honom, en fin broder. Han sa: "Men Apostlagärningarna var bara ramverket för Församlingen." Hmpf! Med andra ord hade han ramverket *här* ute, ser ni. Då Apostlagärningarna var innanför, och de här Evangelierna är ramverket, som håller ihop Dem och skyddar Dem. Titta, hur en människas sinne kan göra vad som helst! Jag skulle ha tänkt samma sak, om det inte vore för Honom. Förstår ni?

346 Ramverket, Pingsten var inte ramverket för Evangeliet. De fyra Evangelierna är ramen, som stöder Pingsten! Sedan de hade fått den ramen uppförd, kom Pingsten till existens. Är det riktigt? Vilket skrevs först, Apostlagärningarna eller — eller apostlarna? Apostlarna. Jesus gick omkring och gjorde gärningar och förutsa, vad som skulle komma, och Matteus, Markus, Lukas och Johannes, de där fyra vakterna, kom och skrev upp allt, som de hade sett hända, och berättade det precis som det är, hur det skulle ske, vad som skulle äga rum. Sedan ramade de plötsligt in Det, och här kom Det! Amen! Matteus, Markus, Lukas och Johannes är ramverket, eller det skyddsverk som skyddar huvudtemplet, Tronen, Pingstvälsignelsen.

347 Inte pingstsamfundet, broder, syster, de ligger långt bort utanför det hela, m-mm, längre bort än alla andra kyrkor. De är längre bort än lutheranerna var. Lutheranerna höll sig lite bättre än vad de gjorde, och det är riktigt, och mer likt det. Precis exakt rätt, Gene, för jag såg nu inte Jesus utanför den lutherska kyrkan, och försökte komma in, men försökte . . . För jag tror inte, att Han var där från början. Men Han — Han var i Pingstförsamlingen och blev utstött. Det är riktigt.

Matteus 10:1, nu.

348 Låt oss nu gå över hit till Johannes 14:12 och se efter, om — om — om Johannes kommer att backa upp och skydda Pingstens dyrbara saker. I Johannes, 14:e kapitlet och 12:e versen, talar Jesus:

Sannerligen, sannerligen säger jag er: ”Den som tror på mig, de gärningar som jag gör, ska han också göra, och större gärningar än dessa ska han göra, för jag går till min Fader.”

349 Å, broder, den där porten där, där örnen satt, just där, för det är den evangelistiska tjänsten, ni vet, att flyga som en örn. Snabbhet, gå ända upp i det profetiska landet där uppe, ser ni, kan förutse saker och säga saker som var, som är och som ska komma. Förstår ni? Han satt där och vaktade den och sa: ”De gärningar som jag gör!” Ge akt på den där örnen, ser ni!

350 Här är lejonet, tjänaren. Jesus gav dem makt. Och han skyddar Den, han skyddar Apostlagärningarna 2:38. Han backar upp henne där, det där lejonet.

351 Här kommer Evangeliets snabbhet med den här örnen, som säger: ”De här gärningarna, som jag gör, ska ni också göra. Mer än detta ska ni göra”, flyga över världen med Det! Liksom duvan, som fick sin makes huvud avslitet, och blodet rann, skvätte på marken, och ropade: ”Helig, helig, helig, för Herren”, renar den spetälske. Ja.

352 Nu har jag ett till där, Johannes 15:7. Låt oss gå över till det 15:e kapitlet, den 7:e versen!

Om ni förblir i mig, nu, och mina ord... (inte predikantskolans ord)... mina ord förblir i er, ska ni be om vad ni vill, och det ska göras för er.

353 Är det riktigt? Då skyddade Evangeliet just här. Den här Pingstvälsignelsen skyddas av Johannes och hans Evangelium, den skyddas av Matteus, hans Evangelium.

354 Låt oss nu gå fram till nästa Evangelium, Markus, 16:e kapitlet, se efter om Markus skyddade den här Pingstvälsignelsen! Markus, det 16:e kapitlet. Låt oss nu börja här omkring... efter... talar om uppståndelsen. Låt oss nu gå fram, tills vi kommer till omkring den — den 14:e versen i Markus 16!

Efter att han visade sig för de elva då de satt och åt, och förebrädde dem för deras otro och hjärtas hårdhet, eftersom de inte trodde på dem, som hade sett honom, efter att han hade uppstått.

355 De trodde inte på dem, som försökte berätta budskapet för dem. Ser ni, det är så, det är idag. De människor som hade fått ett vittnesbörd om Den Helige Ande, de människorna sa: ”Nonsens, de är en skara frimicklar.” Och Han förebrädde dem för deras

hjärtas hårdhet, ser ni, och deras otro på dem, som hade känt Honom i Hans uppståndelse.

Och han sa till dem: "Gå ut i hela världen, ni, och predika evangeliet för allt skapat!"

³⁵⁶ Va? För att predika . . . det här . . . Det finns bara ett enda Evangelium, fyra vakter. "Förkunna det här Evangeliet för allt skapat!" Kom nu ihåg, att Han tar in båda, alla fyra väktarna (Matteus, Markus, Lukas och Johannes), ser ni, "Förkunna Evangeliet för allt skapat!"

Den, som tror och blir döpt, ska bli frälst, och den, som inte tror, ska bli fördömd. (Ser ni, man måste gå in i det här dopet här.)

Den, som tror och blir döpt, ska bli frälst, . . . Den, som inte tror, ska bli fördömd. (Å, broder, tro, snälla du!)

Och . . . (Bindeord, för att binda ihop resten av meningarna.) . . . Och dessa tecken ska följa dem, som tror, . . .

³⁵⁷ Ja, låt oss nu se, vad säger metodisten? "Om du kan ropa, leva ett gott liv." Baptisterna säger: "Ha bara tro och bli döpt!" Episkopalerna säger: "Stå som en episkopal, så där, och böj dig när recitationen görs!" Katolikerna säger: "Säg ett 'Ave Maria!'" Pingstvännerna säger: "Gå med i vårt samfund! Bli döpt i 'Faderns, Sonens och Den Helige Andes Namn.'" Där går man. Förstår ni?

. . . Dessa tecken ska följa dem som tror: I mitt namn . . . (Hmm. Inget "Fader, Son, Helig Ande" ifråga om det.) . . . I mitt namn ska de kasta ut djävlar, de ska tala med nya tungor.

De ska ta upp ormar, . . . om de dricker någonting dödligt, ska det inte skada dem, de ska lägga sina händer på de sjuka, och de ska bli friska. (Amen! Å, broder!)

³⁵⁸ Gå nu tillbaka till det 11:e, och sedan är vi precis ungefär redo att avsluta. Matteus 11, och jag har 20 och 21, Jesus talar. Alla de här är Jesus, som talar nu, inte ett enda av dem utan att det är Jesus, som talar, vartenda ett.

Och om morgonen, då de . . . kommit nära Betania, var han hungrig:

Och då han såg ett fikonsträd . . .

³⁵⁹ Det var då han förbannade trädet (det där är Matteus 21). Jag fick upp . . .:12, var snälla och ursäkta mig! Markus 11:21 och 22:

Och Petrus erinrade sig det och sa till honom: "Mästare, se, fikonsträdet som du förbannade på vägen . . ."

Och Jesus svarade och sa till honom: "Ha tro på Gud! (Förstår ni?)

Ty sannerligen säger jag er, (Då är det på insidan.) . . . säger jag er, att vem som än säger till det här berget: 'Häv dig upp, och kasta dig i havet!' och inte tvivlar i sitt hjärta, utan tror att det, som han säger, ska ske, han kan få . . . Han ska få vad han än säger."

360 Gosse, den södra porten skyddas av oxen. Den norra porten skyddas av lejonet, den norra porten. . . Jag menar den östra porten. Och den norra porten bevakas av den flygande örnen, Johannes, evangelisten. Sedan läkaren på *den här* sidan, Lukas, människan.

361 Låt oss nu se, vad Lukas säger! Ta Lukas, det 1:a kap- . . . Jag tror att vi har Lukas 10:1 till 12, det är — det är uppdraget. Ni vet allesammans, vad det är, men . . . Lukas, det 10:e kapitlet, och 1 till 12. All right, vi skulle kunna gå vidare och läsa alltsammans, men vi kommer inte att ha tid att göra det. "Gå åstad. . ." Jag ska börja med den 3:e versen:

Gå åstad! Se, jag skickar ut er som lamm bland vargar.

Bär varken börs eller påse, . . .

362 Förstår ni "Gå inte i något samfunds namn! Gå som jag sänder er! Förstår ni? Gå inte med förvissning om, att ni kommer att få hundra tusen dollars för den här mötesserien, om ni inte får det, så gå inte. Ni förstår. Sätt upp era kampanjer." Han sa: "Gå dit jag sänder er." Förstår ni?

Bär varken börs eller påse eller skor, . . . hälsa inte på någon människa på vägen!

363 "Stanna inte till och säg: 'Jag ska gå bort och se efter, hur . . . Hur de här har det tillsammans med . . . Hur de här . . .' Gå raka vägen dit jag sänder er! Bry er inte om någon annan!"

Och till vilket hus ni än går in i, säg . . . : "Frid vare över detta hus!"

. . . om fridens son är där, ska er frid återvända . . . Ska vila över det, om inte, ska den vända tillbaka till er igen.

Och stanna kvar i samma timme, stanna kvar i samma hus (rättare sagt), ät och drick sådant som de ger er, (Alla de här sakerna nu, om "att inte äta kött, osv.") Oj, oj! Förstår ni?) för arbetaren är värd sin lön. Gå inte från hus till hus.

364 Gå med Joneses i dag på middag, och gå med nästa par nästa dag, och nästa par nästa dag. "Stanna där, ni!"

Det är därför, då jag far till en mötesserie, ni vet, som jag stannar på hotellet och blir kvar där, det är precis där, jag finner frid. Förstår ni? Gå inte från hus till hus!

Och vilken stad ni än kommer in i, där då de tar emot er, så åt sådana saker, som ställs fram för er!

Och bota de sjuka — bota de sjuka som är där inne och säg till dem: Riket är . . . Gud har kommit nära er.

365 Men nu, ja, låt mig läsa nästa vers!

Men vilken stad ni än går in i, och de inte tar emot er, gå åstad ut . . . ur staden på . . . samma . . . dag, . . .

Till och med stadens stoft, som låder vid — vid oss, . . . vi (Låt oss se nu!) . . . Till och med . . . Och . . . ”Till och med er stads stoft, som låder vid oss, torkar vi av oss emot er, dock ska ni vara säkra på det här, att Guds rike har kommit nära er!”

Men jag säger er, att det ska bli drägligare på domens dag för Sodom än för den staden.

366 Å, broder med denna välsignade förvissning! Om de inte förstår, inte tar emot dig, gå vidare, säg bara: ”Nåväl, om ni inte vill ha mig, ska jag bara torka bort dammet av mina skor och gå raka vägen ut.” Med andra ord, säg: ”Jag har aldrig tagit något. Om jag äter någonting, ska jag betala er för det. Och låt oss gå vidare!” Han sa: ”Sannerligen . . .” Och varenda en av de där städerna, som de gick till och inte blev mottagna, varenda en av dem är nedsjunket och borta idag. Och varenda stad — stad som tog emot dem, står kvar än i denna dag. Var så goda!

367 Ett till nu, och sedan avslutar vi. Låt oss se, vi har 10. 11:29 till 31, Lukas 11:29 till 31, sedan ska vi avsluta. Å, jag älskar Det Här!

Och då folket hade samlats . . .

368 Låt oss se, har jag . . . Är det där Lukas, Lukas 11:29? Ja, jag antar att det här skulle vara det. Japp:

Och då folket hade samlats tätt ihop, började han säga: ”Det här är ett ont släkte, som söker ett tecken, och det ska inte ges något tecken, annat än profeten Jonas tecken.

Ty liksom Jona var ett tecken för Nineve, så . . . också Människosonen vara för det här släktet.

Söderns drottning ska stå . . . i domen med . . . det här släktet och ska fördöma det, för hon kom från jordens yttersta delar för att höra Salomos vishet, och se, en större än Salomo är här.

Niveves män ska uppstå i domen tillsammans med det här släktet och . . . fördöma det, för de omvände sig vid Jonas predikan, och se, en större än Jona är här.”

369 Vad säger jag nu? Då jag avslutar, måste jag bara låta resten av det vara. Men, som avslutning vill jag säga det här, eftersom jag har uppehållit er så länge. Vad säger Han här?

”Det ska komma en dag, då ett ont och äktenskapsbrytande släkte,” (Kom nu ihåg det!) ”ska söka ett tecken. Och det här är ett ont och äktenskapsbrytande släkte.” Och Han sa: ”Det släktet ska få ett tecken.” Ge akt på, hur det stämmer överens med resten av Bibeln, Jonas tecken. ”Jona var i valens buk tre dagar och nätter, så måste Människosonen vara i jordens buk tre dagar och nätter.” Vad kommer det att vara? Tecknet på uppståndelsen. Förstår ni? Uppståndelsens tecken kommer att göras i ett ont och äktenskapsbrytande släkte, och det gjordes i Apostlagärningarnas Bok. Jesus uppstod från de döda, kom in i Petrus, Jakob, och Johannes och apostlarna, och de gjorde denna Apostlagärningarnas Bok (det var inte apostlarnas gärningar), det var Den Helige Andes gärningar, som verkade i apostlarna.

³⁷⁰ Det är inte en människa idag. Det är Den Helige Ande, som arbetar genom en människa, eller människor, som gör arbetet. Det är inte människan, människan är bara ett kärl, ser ni, men Den Helige Ande är Oljan, som finns i det där kärlet. Förstår ni?

³⁷¹ Och titta, vad de gjorde, titta på de Jesu tecken, som de gjorde! De måste lägga märke till dem, för... De — de var okunniga, olärda, Petrus och Johannes. Men de måste lägga märke till dem, de hade ju varit tillsammans med Jesus! De gjorde de saker, som Han gjorde. Så, ser ni, varenda Bok i Bibeln, varenda... De fyra böckerna, de fyra Evangelierna, skyddar Pingstvälsignelsen med vartenda Skriftställe för att stödja exakt, vad de sa. Och nu bekräftar Apostlagärningarna idag, tillsammans med de fyra Evangelierna, att Jesus Kristus är densamme i går, i dag och i evighet. Älskar ni Honom?

De var samlade i den övre salen,
 Alla bad i Hans Namn,
 Döptes med Den Helige Ande,
 Och kraft till tjänsten kom.
 Vad Han gjorde för dem den dagen
 Kommer Han att göra för dig likaså,
 Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
 dem.

³⁷² Låt mig sjunga den!

De var samlade i den övre salen,
 Alla bad i hans namn,
 Döptes med Den Helige Ande,
 Och kraft för tjänsten kom. (Det är vad vi
 behöver idag.)
 Vad Han gjorde för dem den dagen
 Kommer Han att göra för dig likaså,
 Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
 dem.

De här människorna kanske inte lär sig att
vara, (Inte . . . Precis liksom Petrus, Jakob
och Johannes.)

Eller skryter med världsligt anseende,
De har alla fått sin Pingst,
Döpta i Jesu Namn.
Och berättar nu både vitt och brett,
Att Hans kraft fortfarande är densamma,
(Precis densamma som den var.)
Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
dem.

Jag är en av dem, jag är en av dem,
Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
dem.

En av dem, jag är en av dem,
Å, jag är så glad att jag kan säga, att jag är en
av dem.

Åh, kom, mina bröder, sök den här
välsignelsen,
Som kommer att rena ditt hjärta från synden,
Som kommer att få glädjeklockorna att ringa,
Och kommer att bevara Din själ brinnande.
Å, den brinner nu i mitt hjärta,
Å, ära ske Hans Namn!
Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
dem.

En av dem, en av dem,
Jag är glad att jag kan säga, att jag är en av
dem. (Halleluja!)
En av dem, jag är en av dem,
Jag är så glad att jag kan säga, att jag är en av
dem.

³⁷³ [Tomt ställe på bandet. — Utg.] Det lurar många av de där
människorna. Är . . . Många människor här ute på gatan, som går
i kyrkan, tillhör församlingar, de är bedragna liksom Eva var i
beggynnelsen. De vet inte om någonting annat.

³⁷⁴ Å, kom och ta Livets Träd! I stället, nu, för att Keruberna . . .
Nu vill jag säga någonting. Istället för att de där Keruberna
vaktar den här Tronen, är de här ute och söker, försöker föra
människor, leda dem till Tronen, försöker ta dem med Sig genom
porten, tillbaka till Livets Träd igen, så att de kan ta emot Det
Här. Jesus sa: "Jag är Livets Bröd, som kom från Gud ut ur
Himmelen. Den, som äter mitt Kött och dricker mitt Blod har
evigt Liv, och jag ska låta honom uppstå på den yttersta dagen."
Det är riktigt. Å, jag är så glad!

³⁷⁵ Hur många sjuka finns det i rummet? Låt oss se era händer,
räck upp era händer! All right. Hur många har . . . Är det där . . .

Har — har jag förstått Billy? Var är han? Delade han ut bönekort? Har du . . . ? [Tomt ställe på bandet. — Utg.] All right, vem har . . . [Tomt ställe på bandet.]

³⁷⁶ Titta nu hit, allesammans! Det där är nu precis som det är, då det kommer under Härligheten här, ser ni. Förstår ni? Förstår ni? Det kommer . . . Det är Ljuset här borta. Ni rör er här, ser ni. Titta nu, det är bara — det är bara en reflektion, bara en reflektion är det där, ser ni. Det är inte Ljuset. Här är Ljuset som hänger precis här, ser ni, precis här vid den här kvinnan. Jag råkade bara få syn på Det och jag trodde, att Det var över någon.

³⁷⁷ Nu ser ni ett, och jag ser två. Ett av dem är det naturliga, och det Andra är det Övernaturliga. Det sitter en man på utsidan här, längs den här linjen och tittar bort mot det där Ljuset. Det träffade honom. Han är från Seymour i Indiana, och han har . . . Fick en stroke. Om ni tror, sir, kommer Gud att hela er från denna stroke. Amen! Tro nu!

³⁷⁸ Tror du av hela ditt hjärta? Så om Herren Gud, himlarnas och jordens Skapare, låter mig göra någonting för att bevisa för dig, att det är Gud, tror du då av hela ditt hjärta? Ditt — ditt tillstånd är ett nervöst tillstånd som orsakas av en — en — av klimakteriet. Tror du att Gud kommer att hela dig? Du är inte heller härifrån.

³⁷⁹ [Tomt ställe på bandet. — Utg.] . . . vad ditt problem är? Och då Han gör det, att Han vill göra dig frisk? [Tomt ställe på bandet.] . . . skulle kunna göra dig frisk, för det är inte du, som vill bli bra, det är din son. Förstår du? Han är i Virginia. Tror du att jag kan tala om för dig, vad det är för fel på honom med Guds hjälp? Han har magsår. Det är riktigt. Och det finns en annan sak, som är fel med honom, han är ofrälst. Och du ber för honom. Nu, fru Baker, far tillbaka till till Somersset, du, och tro av hela ditt hjärta! Jesus Kristus kommer att göra honom frisk. [Tomt ställe på bandet.] . . . ? . . . gör dig frisk, tar du emot Honom som din Helbrägdagörare? Om du kunde . . . [Tomt ställe på bandet.] . . . helbrägdagörare. Paulus sa en gång. . . [Tomt ställe på bandet.]

³⁸⁰ Den här åhörarskaran av människor, som har lyssnat intensivt fram till långt in på dagen, Herre, nu, Herre, Gud, ber jag, att Din barmhärtighet och godhet ska vila över dem.

³⁸¹ Satan, jag utmanar dig i Jesu Kristi Namn, kom ut ur de här människorna! De har stannat kvar för att lyssna till Evangeliet. Du kan inte hålla dem längre. Låt djävulens makt, som har bundit de här människorna, fara ut!

UPPENBARELSEBOKEN, KAPITEL FYRA DEL III SWD61-0108

(Revelation, Chapter Four Part III)

SERIEN JESU KRISTI UPPENBARELSE

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska på söndag kväll den 8 januari 1961, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org